

POMOCNIK POLICJANTA

Stan prawny na dzień 01.09.2014 r.

Spis treści

KODEKS WYKROCZEŃ	5
USTAWA z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.	8
USTAWA z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.	9
USTAWA z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody	10
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie przepisów porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i inny pojazdach kolejowych.....	11
USTAWA z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska	16
USTAWA z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.....	17
USTAWA z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.....	21
WYSOKOŚĆ GRZYWIEN NAKŁADANYCH W DRODZE MANDATU KARNEGO ZA WYBRANE RODZAJE WYKROCZEŃ PRZEZ UPRAWNIONE ORGANY	26
CZYNY O CHARAKTERZE SZCZEGÓLNYM.....	28
ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA W RUCHU DROGOWYM	28
KATALOG CECH RYSOPISOWYCH	50
USTAWA z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.....	51
TRYB POSTĘPOWANIA PRZED UŻYCIEM LUB WYKORZYSTANIEM ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO	51
KATALOG ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO – UŻYWANYCH LUB WYKORZYSTYWANYCH PRZEZ FUNKCJONARIUSZA POLICJI.....	52
PREWENCYJNE UŻYCIĘ ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO	53

PRZYPADKI UŻYCIA LUB WYKORZYSTANIA ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO SIŁA FIZYCZNA	53
KAJDANKI	54
KAFTAN BEZPIECZEŃSTWA, PAS OBEZWŁADNIAJĄCY	55
KASK ZABEZPIECZAJĄCY	56
SIATKA OBEZWŁADNIAJĄCA	56
PĄŁKA SŁUŻBOWA	57
WODNE ŚRODKI OBEZWŁADNIAJĄCE	57
PIES SŁUŻBOWY	58
KOŃ SŁUŻBOWY	59
POCISKI NIEPENETRACYJNE	59
CHEMICZNE ŚRODKI OBEZWŁADNIAJĄCE	60
PRZEDMIOTY PRZEZNACZONE DO OBEZWŁADNIANIA OSÓB ZA POMOCĄ ENERGII ELEKTRYCZNEJ	61
KOLCZATKA DROGOWA I INNE ŚRODKI SŁUŻĄCE DO ZATRZYMYWANIA ORAZ UNIERUCHAMIANIA POJAZDÓW MECHANICZNYCH	62
POJAZD SŁUŻBOWY	62
ŚRODKI PRZEZNACZONE DO POKONYWANIA ZAMKNIĘĆ BUDOWLANYCH I INNYCH PRZESZKÓD, W TYM MATERIAŁY WYBUCHOWE	63
ŚRODKI PIROTECHNICZNE O WŁAŚCIWOŚCIACH OGŁUSZAJĄCYCH LUB OLŚNIEWAJĄCYCH	63
WYKORZYSTANIE ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO WOBEC ZWIERZĄT	64
POSTĘPOWANIE PO UŻYCIU LUB WYKORZYSTANIU ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO.....	65
PROCEDURA PEŁNA PRZED UŻYCIEM BRONI PALNEJ.....	66
PROCEDURA SKRÓCONA PRZED UŻYCIEM BRONI PALNEJ.....	66
PRZYPADKI UŻYCIA BRONI PALNEJ.....	67
POSTĘPOWANIE PO UŻYCIU LUB WYKORZYSTANIU BRONI PALNEJ	68
PRZYPADKI ZATRZYMANIA PRAWA JAZDY	70
PRZYPADKI ZATRZYMANIA DOWODU REJESTRACYJNEGO	71
PODSTAWY PRAWNE ZAWARTE W PROTOKOLE ZATRZYMANIA OSOBY.....	73
NUMER VIN	79

Opracował: st.asp. Kazimierz Barbachowski
Kompania Prewencji IV OPP w Katowicach

KODEKS WYKROCZEŃ

Wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu.

art.49. Demonstracyjne lekceważenie Państwa Polskiego {Naród, godło, barwa, hymn}

art.50. Udział w zbiegowisku publicznym {podż, pom.}

art.51. Zakłócenie spoczynku nocnego.

Wywołanie zgorszenia w miejscu publicznym.

Art.52. Wykroczenia przeciwko zgromadzeniom {podż, pom.}

Art.52a. Nawoływanie lub pochwała przestępstwa.

Art.54. Naruszenie przepisów porządkowych.

Art.55. Kąpiel w miejscu zagrożonym.

[Art.56. Nieuprawniona publiczna zbiórka ofiar.](#)

Art.58. Zebranie w miejscu publicznym.

[Art.63a. Nieuprawnione umieszczanie ogłoszeń, plakatów itp. w m. publ.](#)

Art.64. Zaniechanie obowiązku umieszczenia tabliczki z nr.

Art.65. Wprowadzenie w błąd funkcjonariusza

&1. Co do tożsamości &2. Nie okazanie dokumentu

[Art.66. Fałszywy alarm.](#)

Art.67. Uszkodzenie lub usunięcie ogłoszenia wystawionego publicznego.

Art.69. Niszczenie, uszkodzanie lub usunięcie znaków stwierdzających tożsamość przedmiotu

Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu osób i mienia

[Art.70. Nieuprawnione wykonywanie czynności zagrażających życiu lub zdrowiu człowieka.](#)

Art.71. Wadliwe wykonanie lub użytkowanie urządzeń.

Art.72. Zaniechanie zabezpieczenia miejsca niebezpiecznego.

Art.73. Zaniechanie zawiadomienia o niebezpieczeństwie grożącym życiu lub zdrowiu.

Art.74. Usunięcie znaków ostrzegających o niebezpieczeństwie dla życia lub zdrowia człowieka.

Art.75. Spowodowanie niebezpieczeństwa przez wywieszanie, wystaw. lub wyrzucanie przedmiotów.

Art.76. Rzucanie przedmiotami w pojazd będący w ruchu.

Art.77. Zaniechanie środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia .

Art.78. Wywołanie agresji u zwierząt – 250zł.

Art.79. Zaniechanie oświetlenia miejsc dla publiczności – do 250zł.

[Art.80. Wykroczenia dotyczące wałów przeciwpowodziowych.](#)

Art.81. Niszczenie lub uszkodzanie urządzeń chroniących brzegi.{?}

Art.82. Wykroczenia przeciwko przepisom przeciwpożarowym {?}

Wykroczenia przeciwko bezp. i porządku w komunikacji.

Art.,84. Zaniechanie oznaczenia przeszkody na drodze.

[Art.85. Nieuprawnione posługiwanie się znakami, sygnałami i urządzeniami ostrzegającymi lub zabezpieczającymi.](#)

[Art.86. Spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym.](#)

Art.88. Prowadzenie pojazdu bez wymaganych świateł.

Art.89. Zaniechanie opieki lub nadzoru nad dzieckiem do lat 7.

Art.90. Utrudnienie w ruchu drogowym.

Art.91. Wywołanie niebezpieczeństwa na drodze.

Art.92. Nie stosowanie się do znaków i sygnałów drogowych.

Art.94. Prowadzenie pojazdu bez wymaganych uprawnień.

Art.95. Prowadzenie pojazdu bez wymaganych dokumentów – do 250zł.

Art.96. Wykroczenia przeciwko niezgodnemu z prawem korzystaniu z pojazdu.

Art.97. Inne wykroczenia drogowe.

Art.98. Prowadzenie pojazdu poza drogą publ. bez zachowania należytej ostrożności.

Art.99. Wykroczenia przeciwko drodze publicznej.

Art.101. Zaniechanie obowiązku utrzymania drogi w należytym stanie.

Wykroczenia przeciwko osobie

Art.104. Nakłanianie do żebractwa.

[Art.105. Rażące naruszenie obowiązków rodzicielskich.](#)

Art.106. Zaniechanie obowiązku opieki lub nadzoru.

Art.107. Złośliwe niepokojenie innej osoby.

Art.108. Szczucie psem.

Wykroczenia przeciwko zdrowiu

Art.109. Zanieczyszczenie wody {służącej do picia lub pojenia}.

Art.110. Zatrudnienie przy art. spożywczych osoby nieuprawnionej.

Art.111. Zaniechanie przepisów sanitarnych.

- Art.112. Zaniedbanie przepisów sanitarnych przez trudniącego się handlem okrężnym.
- Art.113. Zaniedbanie należytej czystości.
- Art.115. Odmowa potrzebnych wyjaśnień organowi służby zdrowia.
- Art.116. Zaniechanie przestrzegania wskazań leczniczych przez chorych na choroby zakaźne.
- Art.117. Zaniechanie utrzymania czystości lub porządku w obrębie nieruchomości.

Wykroczenia przeciwko mieniu

- Art.119. Kradzież lub przywłaszczenie {usiłowanie, podżeganie, pomocnictwo}.
- Art.123. Kradzież niewielkiej ilości owoców, warzyw lub kwiatów – **Ż.Ś.**
- Art.124. Zniszczenie lub uszkodzenie cudzej rzeczy {usiłowanie, podżeganie, pomocnictwo} – **Ż.P.**
- Art.126. Przywłaszczenie, zniszczenie lub uszkodz. cudzej rzeczy {wart. niemajątkowa} – **Ż.Ś.**
- Art.127. Samowolne korzystanie z cudzej rzeczy – **Ż.Ś.**

Wykroczenia przeciwko interesom konsumentów

- Art.133. Nabywanie i sprzedaż biletów z zyskiem {usiłowanie, podżeganie, pomocnictwo}
- Art.134. Oszukiwanie nabywców towarów lub usług – szkoda do 100zł. {usił, podż, pomoc}
- Art.135. Ukrywanie towaru lub odmowa jego sprzedaży.
- Art.136. Usuwanie oznaczeń umieszczonych na towarach {usiłowanie, podżeganie, pomocnictwo}
- Art.137. Naruszenie obowiązków uwidaczniania cen i posiadania faktur.
- Art.138. Żądanie lub pobieranie wyższych opłat od należnych za usługi albo odmowa ich świadczenia.
- Art.138a. Nie okazanie dokumentu potwierdzającego prowadzenie działalności gosp.
- Art.138b. Zawieranie w umowie niedozwolonych postanowień umownych.

Wykroczenia przeciwko obyczajności publicznej

- Art.140. Nieobyczajny wybryk.
- Art.141. Umieszczenie publicznie nieprzyzwoitych treści lub używanie nieprzyzwoitych słów.
- Art.142. Natarczywa propozycja czynu nierządnego.

Wykroczenia przeciwko urządzeniom użytku publicznego

- Art.143. Uniemożliwienie korzystania z urządzeń użytku publicznego.
- Art.144. Niszczenie roślinności.
- Art.145. Zanieczyszczenie lub zaśmiecenie miejsc publicznych.

USTAWA z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Art. 13. 1. Kto:

- 1) sprzedaje wyroby tytoniowe lub nie umieszcza informacji o zakazie sprzedaży wyrobów tytoniowych, wbrew przepisom art. 6,
- 2) będąc właścicielem lub zarządzającym obiektem lub środkiem transportu, wbrew przepisom art. 5 ust. 1a, nie umieszcza informacji o zakazie palenia tytoniu podlega karze grzywny do 2 000 zł.
2. Kto pali wyroby tytoniowe w miejscach objętych zakazami określonymi w art. 5 podlega karze grzywny do 500 zł.
3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;

art. 5.ust. 1. Zabrania się palenia wyrobów tytoniowych, z zastrzeżeniem art. 5a:

- 1) na terenie zakładów opieki zdrowotnej i w pomieszczeniach innych obiektów, w których są udzielane świadczenia zdrowotne,
- 2) na terenie jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, oraz jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej,
- 3) na terenie uczelni,
- 4) w pomieszczeniach zakładów pracy innych niż wymienione w pkt 1 i 2,
- 5) w pomieszczeniach obiektów kultury i wypoczynku do użytku publicznego,
- 6) w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych,
- 7) w środkach pasażerskiego transportu publicznego oraz w obiektach służących obsłudze podróżnych,
- 8) na przystankach komunikacji publicznej,
- 9) w pomieszczeniach obiektów sportowych,
- 10) w ogólnodostępnych miejscach przeznaczonych do zabaw dzieci,
- 11) w innych pomieszczeniach dostępnych do użytku publicznego.

Art. 5a. 1. Właściciel lub zarządzający może wyłączyć spod zakazu określonego w art. 5 indywidualne pokoje w obiektach służących celom mieszkalnym.

2. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Sprawiedliwości określą, w drodze rozporządzeń, szczegółowe warunki używania wyrobów tytoniowych na terenie podlegających im obiektów oraz środków przewozu osób, uwzględniając potrzebę zachowania miejsc pracy, nauki i służby jako stref wolnych od dymu tytoniowego oraz ochrony niepalących przed dymem tytoniowym.

3. Właściciel lub zarządzający może wyznaczyć palarnię:

- 1) w domach pomocy społecznej lub domach spokojnej starości,
- 2) w hotelach,
- 3) w obiektach służących obsłudze podróżnych,
- 4) na terenie uczelni,
- 5) w pomieszczeniach zakładów pracy,
- 6) w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych.

4. Właściciel lub zarządzający lokalem gastronomiczno-rozrywkowym z co najmniej dwoma pomieszczeniami przeznaczonymi do konsumpcji, może wyłączyć spod zakazu określonego w art. 5, zamknięte pomieszczenie konsumpcyjne, wyposażone w wentylację zapewniającą, aby dym tytoniowy nie przenikał do innych pomieszczeń.

art. 6. ust. 1: Zabrania się sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18. W miejscu sprzedaży wyrobów tytoniowych umieszcza się widoczną i czytelną informację o treści: „Zakaz sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18 (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

USTAWA z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 43¹.

1. Kto spożywa napoje alkoholowe wbrew zakazom określonym w art. 14 ust. 1 i 2a-6 albo nabywa lub spożywa

napoje alkoholowe w miejscach nielegalnej sprzedaży, albo spożywa napoje alkoholowe przyniesione przez siebie lub inną osobę w miejscach wyznaczonych do ich sprzedaży lub podawania, podlega karze grzywny.

2. Usiłowanie wykroczenia określonego w ust. 1 jest karalne.

Art. 14. 1. Zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych:

- 1) na terenie szkół oraz innych zakładów i placówek oświatowo-wychowawczych, opiekuńczych i domów studenckich,
- 2) na terenie zakładów pracy oraz miejsc zbiorowego żywienia pracowników,
- 3) w miejscach i w czasie masowych zgromadzeń,
- 4) w środkach i obiektach komunikacji publicznej
- 6) w obiektach zajmowanych przez organy wojskowe i spraw wewnętrznych, jak również w rejonie obiektów koszarowych i zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych.

2a. Zabrania się spożywania napojów alkoholowych na ulicach, placach i w parkach, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów..

3. Zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów zawierających więcej niż 18% alkoholu w ośrodkach szkoleniowych.

4. Zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów zawierających więcej niż 18% alkoholu w domach wypoczynkowych.

5. Sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu może się odbywać na imprezach na otwartym powietrzu tylko za zezwoleniem i tylko w miejscach do tego wyznaczonych.

6. W innych nie wymienionych miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter, rada gminy może wprowadzić czasowy lub stały zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowy

USTAWA z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody

Art. 59. 1. Kto:

- 1) wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów lub trzin,
- 4) niszczy roślinność służącą wiązaniu gleby lub niszczy rośliny i zwierzęta przyczyniające się do oczyszczania

środowiska,

6) przenosi z ogrodu botanicznego, zoologicznego lub banku genów do stanu naturalnego rośliny lub zwierzęta zagrożone wyginięciem bez uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska,

7) wykonuje roboty ziemne lub inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń 8 technicznych w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów w sposób powodujący uszkodzenie drzew lub krzewów,

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie przepisów porządkowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i inny pojazdach kolejowych

Na podstawie art. 59 ust. 8 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych, z uwzględnieniem § 2 i 3, zabrania się:

1) niszczenia, uszkodzania lub czynienia niezdatnym do użytku budynków, budowli i urządzeń kolejowych oraz pojazdów kolejowych;

4) posługiwania się urządzeniami alarmowymi i awaryjnymi bez uzasadnienia;

5) wchodzenia osób nieuprawnionych do obiektów, miejsc, pomieszczeń i pojazdów kolejowych, do których wstęp jest zabroniony;

7) zamalowywania elewacji budynków i budowli oraz pociągów i innych pojazdów kolejowych;

8) umieszczania i usuwania napisów, ogłoszeń, reklam i rysunków bez zgody zarządcy infrastruktury kolejowej, zwanego dalej „zarządcą”, lub przewoźnika kolejowego;

11) pozostawiania zwierząt bez dozoru oraz wprowadzania lub wpuszczania psów bez kagańców i smyczy oraz bez

aktualnego świadectwa szczepienia;

12) palenia tytoniu w miejscach, w których jest to zabronione;

14) sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w zakresie określonym w odrębnych przepisach;

15) zebrania;

16) urządzania gier, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27), bez wymaganego zezwolenia;

17) zanieczyszczania i zaśmiecania;

18) prowadzenia działalności gospodarczej, w tym prowadzenia akwizycji, handlu lub innej działalności zarobkowej, bez zgody zarządcy lub przewoźnika kolejowego;

§ 2. Na obszarze kolejowym zabrania się ponadto:

1) wstępu i przebywania osób nieuprawnionych na torowiskach, nasypach, wiaduktach, mostach, w wykopach i w tunelach kolejowych;

2) przechodzenia pod wagonami i między wagonami;

3) przechodzenia i przejeżdżania przez tory w miejscach do tego niewyznaczonych;

5) obrzucania kamieniami lub innymi przedmiotami pociągów lub innych pojazdów kolejowych oraz ustawiania przeszkód na torach;

§ 3. W pociągach i innych pojazdach kolejowych zabrania się ponadto:

2) wchodzenia bez zgody przewoźnika kolejowego do pociągów i wagonów niedostępnych dla ogółu podróżnych, a w szczególności do pociągów nadzwyczajnych, wagonów służbowych oraz do wagonów na torach postojowych;

4) nieuzasadnionego unieruchamiania lub zatrzymywania pociągu, w szczególności przy użyciu hamulca awaryjnego;

5) wsiadania i wysiadania po sygnale odjazdu, podczas jazdy, z niewłaściwej strony oraz w miejscach do tego nieprzeznaczonych;

7) wyrzucania przedmiotów na zewnątrz;

9) umieszczania na miejscach do siedzenia, leżenia lub spania nóg w obuwiu, zwierząt lub przedmiotów mogących uszkodzić lub zanieczyścić te miejsca;

10) podczas jazdy:

- a) wychylania się z okien,
- b) otwierania zewnętrznych drzwi wagonów,
- c) zatrzymywania się na pomostach między wagonami,
- d) przechodzenia z jednego wagonu do drugiego, gdy wagony nie są połączone ze sobą przejściami ochronnymi,
- e) przebywania na stopniach wagonu;

11) korzystania z toalet, gdy o takim zakazie informuje odpowiednie ogłoszenie, w szczególności podczas postoju pociągu na stacjach i przystankach;

W mandacie karnym jako kwalifikację wpisywać:

art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym w związku z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych

w skrócie:

art.65.3 UoTK w zw. z RMI w sprawie przepisów kolejowych

Przykład wpisu w MKK:

„Zaśmiecił hol dworca PKP Chorzów Batory wyrzucając niedopalek papierosa”

art. 65.3. UoTK w zw. z § 1 pkt 17 RMI w spr. przepisów kolejowych

MKK 20 - 500 zł

1. Zaśmiecanie - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 1 pkt 17 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

2. Palenie wyrobów tytoniowych - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 1 pkt 12 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

3. Spożywanie alkoholu - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 1 pkt 14 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 100 zł

4. Przechodzenie pod wagonami i między wagonami - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

5. Przechodzenie przez tory w miejscach do tego nie wyznaczonych - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

6. Zakłócenie krzykiem, hałasem lub innym wybrykiem porządku lub spokoju - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 1 pkt 20 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

7. Obrzucanie kamieniami lub innymi przedmiotami pociągów lub innych pojazdów kolejowych - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

8. Wyrzucanie przedmiotów z pociągu na zewnątrz - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 3 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

9. Wychylanie się z okien podczas jazdy pociągiem - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 3 pkt 10a Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

10. Otwieranie zewnętrznych drzwi wagonów podczas jazdy pociągiem - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 3 pkt 10b Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł

11. Korzystanie z toalet podczas postoju pociągu gdy o takim zakazie informuje ogłoszenie - art. 65.3. Ustawy o Transporcie Kolejowym (§ 3 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23.11.2004r. w sprawie przepisów kolejowych obowiązujących na obszarze kolejowym, w pociągach i innych pojazdach kolejowych) - MKK 20 - 500 zł.

USTAWA z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska

Art. 156. 1. Zabrania się używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do okazjonalnych uroczystości oraz uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym, imprez sportowych, handlowych, rozrywkowych i innych legalnych zgromadzeń, a także podawania do publicznej wiadomości informacji i komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.

Art. 343. 1. Kto narusza zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających określony w art. 156 ust. 1, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów określonych w uchwale rady gminy, wydanej na podstawie art. 157 ust. 1.

USTAWA z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

Art. 54. 1. Kto nie wykonuje polecenia porządkowego, wydanego na podstawie ustawy, regulaminu obiektu (terenu) lub regulaminu imprezy masowej przez służby porządkowe lub służby informacyjne, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto w czasie trwania:

- 1) imprezy masowej przebywa w miejscu nieprzeznaczonym dla publiczności;
- 2) masowej imprezy sportowej przebywa w sektorze innym niż wskazany na bilecie wstępu lub innym dokumencie uprawniającym do przebywania na imprezie masowej i nie opuszcza tego sektora mimo wezwania osoby uprawnionej.

Art. 55. Kto nie wykonuje polecenia wydanego przez Policję lub Żandarmerię Wojskową, w miejscu i w czasie trwania imprezy masowej, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 zł.

Art. 56. Kto wbrew przepisom ustawy wnosi lub posiada na imprezie masowej napoje alkoholowe, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 zł.

Art. 57. Kto, będąc do tego zobowiązany, nie przekazuje informacji dotyczącej bezpieczeństwa imprezy masowej albo przekazuje informację nieprawdziwą w tym zakresie, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2 000 zł.

Art. 57a. Kto w miejscu i w czasie trwania masowej imprezy sportowej używa elementu odzieży lub przedmiotu w celu uniemożliwienia lub istotnego utrudnienia rozpoznania osoby, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 zł.

Art. 58. 1. Kto organizuje imprezę masową bez wymaganego zezwolenia lub niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu albo przeprowadza ją wbrew wydanemu zakazowi, podlega grzywnie nie mniejszej niż 240 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Kto, organizując imprezę masową, nie zachowuje wymogów i warunków bezpieczeństwa określonych w art. 5 ust. 2 lub w art. 6 ust. 1, podlega grzywnie nie mniejszej niż 180 stawek dziennych.

3. Tej samej karze podlega, kto będąc członkiem służby porządkowej lub służby informacyjnej, przekraczając swoje uprawnienia lub niedopełniając obowiązków powoduje zagrożenie bezpieczeństwa imprezy masowej.

Art. 59. 1. Kto wnosi lub posiada na imprezie masowej broń, w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm. 6)), wyroby pirotechniczne, materiały pożarowo niebezpieczne lub inne niebezpieczne przedmioty lub materiały wybuchowe, podlega grzywnie nie mniejszej niż 180 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Sąd może orzec przepadek przedmiotów, o których mowa w ust. 1, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.

Art. 60. 1. Kto w czasie trwania masowej imprezy sportowej, w tym meczu piłki nożnej, wdziera się na teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe, albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie nie mniejszej niż 180 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

1a. Kto w czasie trwania imprezy masowej wdziera się na teren obiektu lub na teren, gdzie prowadzona jest impreza

masowa albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Kto w czasie trwania imprezy masowej rzuca przedmiot, mogący stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób przebywających na terenie lub w obiekcie, gdzie odbywa się impreza masowa, albo w inny, równie niebezpieczny sposób zakłóca przebieg tej imprezy,
podlega grzywnie nie mniejszej niż 120 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Karze, o której mowa w ust. 2, podlega ten, kto w czasie i w miejscu trwania imprezy masowej narusza nietykalność cielesną członka służby porządkowej lub służby informacyjnej.

4. Jeżeli sprawca, dopuszczając się czynów określonych w ust. 1—3, używa elementu odzieży lub przedmiotu do zakrycia twarzy celem uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoznania jego osoby,
podlega grzywnie nie mniejszej niż 240 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 61. Kto w miejscu i w czasie trwania masowej imprezy sportowej prowokuje kibiców do działań zagrażających bezpieczeństwu tej imprezy,
podlega grzywnie nie mniejszej niż 180 stawek dziennych albo karze ograniczenia wolności.

Art. 62. Jeśli sprawca ukarany lub skazany za czyny zabronione, o których mowa w art. 54—61, w ciągu 2 lat od ostatniego ukarania lub skazania, popełnia ponownie podobne umyślne wykroczenie lub przestępstwo, sąd może wymierzyć karę do górnej granicy jej ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Art. 63. Postępowanie w sprawach o wykroczenia określone w art. 54—57a prowadzi się na podstawie przepisów o postępowaniu przyspieszonym, o którym mowa w rozdziale 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.).

Art. 64. Postępowanie w sprawach o przestępstwa określone w art. 59—61 prowadzi się na podstawie przepisów o postępowaniu przyspieszonym, o którym mowa w rozdziale 54a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.), o ile zachodzą przesłanki do rozpoznania sprawy w tym postępowaniu.

Art. 65. 1. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 50, 51, 52a, 124 lub 143 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888), lub o którym mowa w art. 54—56 niniejszej ustawy, popełnione w związku z imprezą masową artystyczno-rozrywkową, sąd może orzec środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od 2 do 6 lat.

2. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 50, 51, 52a, 124 lub 143 Kodeksu wykroczeń, lub o którym mowa w art. 54—56 niniejszej ustawy, popełnione w związku z masową imprezą sportową, w tym meczem piłki nożnej, sąd orzeka środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od 2 do 6 lat.

3. Orzekając zakaz wstępu na imprezę masową za czyn popełniony w związku z masową imprezą sportową, sąd może orzec wobec ukaranego obowiązek stawiennictwa, w czasie trwania imprezy masowej, w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania ukaranego, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji.

4. Sąd określa rodzaje imprez masowych, których dotyczy obowiązek stawiennictwa, o którym mowa w ust. 3, w szczególności rodzaje meczów piłki nożnej, nazwy klubów sportowych oraz jego zakres terytorialny.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, orzeka się na okres od 6 miesięcy do lat 3, nieprzekraczający okresu, na jaki orzeczono zakaz wstępu na imprezę masową.

Art. 65a. Sąd może po upływie połowy okresu, na który orzeczono środek karny określony w art. 65 ust. 1 i 2, uznać go za wykonany, jeżeli ukarany przestrzegał porządku prawnego, a środek karny był w stosunku do niego wykonywany przynajmniej przez rok.

Art. 66. Wobec sprawców przestępstw, o których mowa w art. 59 i 60 niniejszej ustawy, sąd orzeka zakaz wstępu na

imprezę masową.

Art. 67. Zakaz wstępu na imprezę masową, o którym mowa w art. 65, dotyczy również meczu piłki nożnej rozgrywanego przez polską kadrę narodową i polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 68. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania orzeczonego za wykroczenie albo przestępstwo obowiązku osobistego stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania osoby ukaranej albo skazanej, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, w czasie trwania imprezy masowej, uwzględniając sposób dokumentowania wykonania tego obowiązku.

USTAWA z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Przepisy karne

Art. 53. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca
podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Art. 54. 1. Kto wyrabia, posiada, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto:

1) przystosowuje do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania, przerobu lub konsumpcji środków odurzających lub substancji psychotropowych naczynia i przyrządy, choćby były wytworzone w innym celu, albo

2) wchodzi w porozumienie z inną osobą w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 53 ust. 2.

Art. 55. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy lub przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową,

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Art. 56. 1. Kto, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie,

podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji

psychotropowych lub słomy makowej, sprawca
podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 10.

Art. 57. 1. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 55 ust. 1 lub art. 56 ust. 1,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 55 ust. 3 lub art. 56 ust. 3,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 58. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej,
ułatwia albo umożliwia ich użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej
małoletniemu lub nakłania go do użycia takiego środka lub substancji albo udziela ich w znacznych ilościach innej
osobie,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 59. 1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub
substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, udziela środka odurzającego lub substancji psychotropowej
małoletniemu, ułatwia użycie albo nakłania go do użycia takiego środka lub substancji,
podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.
3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 60. Kto, będąc właścicielem lub działającym w jego imieniu zarządcą albo kierownikiem zakładu

gastronomicznego, lokalu rozrywkowego lub prowadząc inną działalność usługową, mając wiarygodną wiadomość o popełnieniu przestępstwa określonego w art. 56, 58 lub 59 na terenie tego zakładu lub lokalu, nie powiadamia o tym niezwłocznie organów ścigania,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 61. Kto, wbrew przepisom ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005, w celu niedozwolonego wytworzenia środka odurzającego lub substancji psychotropowej, wytwarza, przetwarza, przerabia, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy, przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa, nabywa, posiada lub przechowuje prekursory, podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 62. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 63. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, lub konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto, wbrew przepisom ustawy, zbiera mleczko makowe, opium, słomę makową, żywicę lub ziele konopi innych niż włókniste.

Art. 64. Kto zabiera, w celu przywłaszczenia, środki odurzające, substancje psychotropowe, mleczko makowe lub słomę makową,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 65. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak niskomorficzny lub konopie włókniste, podlega karze grzywny.

Art. 66. Kto, wbrew przepisom ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005, wytwarza, przetwarza, przerabia, stosuje, dokonuje przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowego nabycia, wewnątrzwspólnotowej dostawy, przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa, nabywa, posiada lub przechowuje prekursory, podlega karze grzywny.

WYSOKOŚĆ GRZYWIEN NAKŁADANYCH W DRODZE MANDATU KARNEGO ZA WYBRANE RODZAJE WYKROCZEŃ PRZEZ UPRAWNIONE ORGANY

Lp.	Kwalifikacja prawna - ustawa wg opisu pod tabelą	Naruszenie	Grzywna w zł
1	art. 51 § 1-2 k.w.	Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego albo wywołanie zgorszenia w miejscu publicznym	100 - 500
3	art. 64 §1 k.w.	Nieumieszczenie przez właściciela, administratora, dozorcę lub użytkownika nieruchomości tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości	100
3	art. 65 § 1-2 k.w.	Umyślne wprowadzenie w błąd co do danych osobowych organu państwowego lub instytucji upoważnionej do legitymowania	200 - 500
4	art. 67 §1 k.w.	Umyślne uszkodzenie lub usunięcie ogłoszenia wystawionego publicznie przez instytucję państwową albo samorządową	150
5	art. 77 k.w.	Niezachowanie środków ostrożności przy trzymaniu psa	50 - 250
6	art. 78 k.w.	Doprowadzenie psa poprzez drażnienie lub płoszenie do tego, że staje się niebezpieczny	250 - 500
7	art. 82 § 1- 5 kw.	Naruszenie przepisów o ochronie przeciwpożarowej	50 - 500
8	art. 117 k.w.	Naruszenie obowiązku czystości i porządku w obrębie nieruchomości	100
9	art. 140 k.w.	Publiczne dopuszczenie się nieobyczajnego wybryku	50 - 100
10	art. 141 k.w.	Umieszczenie w miejscu publicznym nieprzyzwoitego ogłoszenia, napisu lub rysunku albo używanie słów nieprzyzwoitych	50 - 100
11		Zaśmiecanie drogi, ulicy, placu, trawnika lub zieleńca	50 - 500

12	art. 145	Niewyposażenie nieruchomości w urządzenia służące do zbierania odpadów komunalnych	100
13		Niezbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych	100
14	art. 10 ust. 2 u.u.c.p.g .	Nieuprzątanie błota, śniegu, lodu z chodników położonych wzdłuż nieruchomości	100
15	Art. 43¹ ust. 1 u.w.t.p.a. 	Spożywanie napojów alkoholowych w miejscach objętych zakazem spożywania napojów alkoholowych	100
16	art 45 pkt 2 u.w.t.p.a.	Nieuwidacznianie informacji o szkodliwości spożywania alkoholu w punkcie sprzedaży	150
	Art. 13 u.o.z.t.	Sprzedaż wyrobów tytoniowych	
17		1) osobom do lat 18	500
18		2) na terenie szkół i placówek oświatowo-wychowawczych	500
19		3) w postaci papierosów luzem bez opakowania	100
20		4) w sprzedaży detalicznej w systemie samoobsługowym	100
21		Nieumieszczenie informacji o zakazie sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18	150
22		Nieumieszczenie przez właściciela lub zarządzającego obiektem lub środkiem transportu informacji o zakazie palenia tytoniu	150

CZINY O CHARAKTERZE SZCZEGÓLNYM

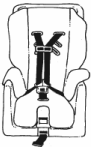
	Rodzaj czynu	Kod	Liczba punktów
1	Popelnienie przestępstwa drogowego	A 01	10
2	Spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego	A 02	6
3	Kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka podobnie działającego do alkoholu	A 03	10
4	Nieudzielanie pomocy ofiarom wypadku	A 04	10
5	Kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości lub będąc pod wpływem środka odurzającego	A 05	10
6	Spowodowanie innego niż kolizja drogowa zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego	A 06	6

ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA W RUCHU DROGOWYM

art. 86 § 1	Spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym	Kwota mandatu karnego przypisana za naruszenie stanowiące przyczynę zagrożenia powiększona o 200, jednak nie więcej niż 500
art. 86 § 2	spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka	Kwota mandatu karnego przypisana za naruszenie stanowiące przyczynę zagrożenia powiększona o 300, jednak nie więcej niż 500

Kwalifikacja prawna Ustawa Kodeks wykroczeń	Naruszenie	Naruszone przepisy ruchu drogowego z aktów prawnych	Grzywna w zł	KOD	PUNK TY
art. 90	Wchodzenie na jezdnię bezpośrednio przed jadący pojazd:	art. 14 pkt1 lit. a		-	-
	1) na przejściach dla pieszych		50	-	-
	2) w miejscach innych niż przejścia dla pieszych		100	-	-
	Wchodzenie na jezdnię spoza pojazdu lub innej przeszkody ograniczającej widoczność drogi	art. 14 pkt 1 lit. b	100	-	-
art.97	Przechodzenie przez jezdnię w miejscu, w którym urządzenia zabezpieczające lub przeszkoda oddzielają drogę dla pieszych albo chodnik od jezdni	art. 14 pkt 7	50	-	-
art. 92 § 1 lub art. 90	Niestosowanie się do znaków drogowych dotyczących ruchu pieszych	§ 30 lub § 39 w zw z § 40 [1]	50	-	-
	Przechodzenie przez jezdnię w miejscach o ograniczonej widoczności drogi:	art. 14 pkt 2			
	1) na obszarze zabudowanym		50	-	-
	2) na obszarze niezabudowanym		100	-	-
art 90 lub art. 97	Zwalnianie kroku lub zatrzymywanie się bez uzasadnionej potrzeby podczas przechodzenia przez jezdnię lub torowisko	art. 14 pkt 3	50	-	-
Art. 97	Przebieganie przez jezdnię	art. 14 pkt 4	50	-	-

	Chodzenie po torowisku	art. 14 pkt 5	50	-	
	Wchodzenie na torowisko, gdy zapory lub półzapory są opuszczone lub rozpoczęto ich opuszczanie	art. 14 pkt 6	100	-	-
	Naruszenie obowiązku korzystania przez pieszego z chodnika lub drogi dla pieszych, a w razie ich braku - z pobocza	art. 11 ust. 1	50	-	-
	Naruszenie przez pieszego idącego po poboczu lub jezdni obowiązku poruszania się po lewej stronie drogi	art. 11 ust. 2	50	-	-
	Naruszenie przez pieszych obowiązku poruszania się po jezdni jeden za drugim	art. 11 ust. 3	50	-	-
	Naruszenie obowiązku korzystania z przejść dla pieszych podczas przechodzenia przez jezdnię lub torowisko	art. 13	50	-	-
	Korzystanie z dróg niedostępnych dla pieszych	art. 45 ust. 1 pkt 4	50	-	-
art. 90 lub art. 97	Naruszenie przepisów dotyczących ruchu pieszych na drogach dla rowerów	art. 11 ust. 4	50	-	-
art. 90 lub art. 97	Zajmowanie więcej niż jednego, wyznaczonego na jezdni, pasa ruchu	art. 16 ust. 4	150	-	-
	Naruszenie obowiązku poruszania się po poboczu przez kierującego pojazdem zaprzęgowym, rowerem, motorowerem, wózkiem ręcznym albo osobę prowadzącą pojazd napędzany silnikiem	art. 16 ust. 5	100	Z01	-
art. 90	Nieustąpienie miejsca nadjeżdżającemu pojazdowi szynowemu przez kierującego pojazdem	art. 16 ust. 6	250	D03	6
art. 97	Niekorzystanie z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy przez:				
	1) kierującego pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa	art. 39 ust. 1	100	H09	2
	2) osobę przewożoną pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa		100	-	-

	Przewożenie dziecka w pojeździe				
	1) poza fotelikiem ochronnym lub innym urządzeniem do przewożenia dzieci	art. 45 ust. 2 pkt 5 lub art. 39 ust. 3	150	J01	6
	2) w foteliku ochronnym, siedzącego tyłem do kierunku jazdy na przednim siedzeniu pojazdu wyposażonego w poduszkę powietrzną dla pasażera	art. 45 ust. 2 pkt 4		J01	6
	Kierowanie pojazdem przewożącym pasażerów niekorzystających z pasów bezpieczeństwa	art. 45 ust. 2 pkt 3	100	J02	4
	Nieużywanie hełmu ochronnego przez kierującego motocyklem lub motorowerem	art. 40 ust. 1	100	H12	2
	Kierowanie motocyklem lub motorowerem przewożącym pasażerów nieużywających hełmu ochronnego	art. 45 ust. 2 pkt 3	100	J02	4
art. 97	Przewożenie osoby w stanie nietrzeźwości, stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu na rowerze lub motorowerze albo motocyklu poza bocznym wózkiem	art. 45 ust. 2 pkt 2	150	-	-
 ZAKAZ UŻYWANIA TELEFONÓW KOMÓRKOWYCH	Korzystanie podczas jazdy z telefonu wymagające trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku przez kierującego pojazdem	art. 45 ust. 2 pkt 1	200	H13	5

art. 97					
art. 90 lub art. 97	Wjeżdżanie na pas między jezdniami	art. 45 ust. 1 pkt 5	100	K10	0
art. 90 	Niedopełnienie obowiązków przez uczestników wypadku poprzez nieusunięcie pojazdu z miejsca wypadku, w którym nie było zabitego lub rannego	art. 44 ust. 1 pkt 3 lub ust. 3	150	Z01	-

B Włączenie się do ruchu

31	art. 90	Nieustąpienie pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu podczas włączania się do ruchu	art. 17 ust. 2	300	D07	-
32		Uniemożliwienie włączenia się do ruchu autobusowi (trolejbusowi) sygnalizującemu zamiar zmiany pasa ruchu lub wjechania z zatoki na jezdnię z oznaczonego przystanku na obszarze zabudowanym	art. 18 ust. 1	200	Z01	-
33		Naruszenie obowiązków przez kierującego pojazdem zbliżającego się do miejsca postoju autobusu szkolnego	art. 18a ust. 1	200	Z01	-

C Prędkość i hamowanie

34		Przekroczenie dopuszczalnej prędkości do 10 km/h	art. 20 albo § 27 lub § 31 [1]	do 50	Z01	-
35		Przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 11 — 20 km/h		od 50 do 100	E05	2
36		Przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 21 — 30 km/h		od 100 do 200	E04	4
37		Przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 31 — 40 km/h		od 200 do 300	E03	6

38		Przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 41 — 50 km/h		od 300 do 400	E02	8
39		Przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 51 km/h i więcej		od 400 do 500	E01	10
40	Art. 90 	Hamowanie w sposób powodujący zagrożenie bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienie	art. 19 ust. 2 pkt 2	od 100 do 300	Z01	-
41		Jazda z prędkością utrudniającą ruch innym kierującym	art. 19 ust. 2 pkt 1	od 50 do 200	E07	2
D Zmiana kierunku jazdy lub pasa ruchu						
42	art. 90 lub art. 97	Zawracanie w warunkach, w których mogłoby to zagrażać bezpieczeństwu ruchu lub ruch ten utrudnić	art. 22 ust. 6 pkt 4	od 200 do 400	D10	5
43		Zawracanie w tunelach, na mostach i wiaduktach oraz na drogach jednokierunkowych	art. 22 ust. 6 pkt 1	200	D10	5
44		Utrudnianie lub tamowanie ruchu poprzez brak lub błędne sygnalizowanie manewru	art. 22 ust. 5	200	D11	2
45		Nieodpowiednie ustawienie pojazdu na jezdni przed skręceniem	art. 22 ust. 2	150	Z01	-
46	art. 90	Nieustąpienie pierwszeństwa przez kierującego pojazdem zmieniającego zajmowany pas ruchu	art. 22 ust. 4	250	D05	5
47	Art. 90 lub art. 97	Omijanie pojazdu, który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pieszemu	art. 26 ust. 3 pkt 2	500	B01	10
48		Omijanie pojazdu oczekującego na otwarcie ruchu przez przejazd kolejowy w sytuacji, w której wymagało to wjechania na część jezdni przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu	art. 28 ust. 3 pkt 4	250	Z01	-
49	art. 90	Utrudnianie ruchu podczas cofania	art. 23 ust. 1 pkt 3	od 50 do 200	D08	4
50	art. 90 lub art. 97	Naruszenie zakazów cofania w tunelach, na mostach i wiaduktach	art. 23 ust. 2	200	H02	2

F Wyprzedzanie

51	art.97 	Wyprzedzanie na przejściach dla pieszych i bezpośrednio przed nimi	art. 26 ust. 3 pkt 1	200	B02	10
52		Wyprzedzanie na przejazdach dla rowerzystów i bezpośrednio przed nimi	art. 27 ust. 4	200	F03	10
53	art. 90 lub art. 97	Naruszenie przez kierującego obowiązku upewnienia się przed wyprzedzaniem, czy: 1) ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wyprzedzania bez utrudniania komukolwiek ruchu 2) kierujący jadący za nim nie rozpoczął manewru wyprzedzania	art 24 ust 1 pkt 1	250	F01	5
			art 24 ust 1 pkt 2	250	F01	5
54	art.97 	Naruszenie zakazu wyprzedzania pojazdu silnikowego przy dojeżdżaniu do wierzchołka wzniesienia	art. 24 ust. 7 pkt 1	300	F04	5
55		Naruszenie zakazu wyprzedzania na zakrętach oznaczonych znakami ostrzegawczymi	art. 24 ust. 7 pkt 2	300	F05	5
56		Naruszenie zakazu wyprzedzania na skrzyżowaniach	art. 24 ust. 7 pkt 3	300	F06	5
57		Wyprzedzanie na przejazdach kolejowych albo tramwajowych i bezpośrednio przed nimi	art. 28 ust. 3 pkt 3 lub ust. 6	300	F07 lub F08	5
58		Wyprzedzanie bez zachowania bezpiecznego odstępu	art, 24 ust. 2	300	F02	3
		Wyprzedzanie z niewłaściwej strony	art. 24 ust. 3-5	200	F02	3
59	art. 90 lub art. 97	Zwiększanie prędkości przez kierującego pojazdem wyprzedzanym	art. 24 ust. 6	350	F10	3

60	art. 97	Wyprzedzanie pojazdu uprzywilejowanego na obszarze zabudowanym	art. 24 ust. 11	300	F11	3
G Przecinanie się kierunków ruchu						
61	art. 90	Nieustąpienie przez kierującego pojazdem pierwszeństwa pieszym znajdującym się na przejściu	art. 26 ust. 1	350	B03	10
62		Nieustąpienie przez kierującego pojazdem pierwszeństwa na skrzyżowaniu pieszym przy skręcaniu w drogę poprzeczną	art. 26 ust. 2	350	B04	10
63		Nieustąpienie przez kierującego pojazdem pierwszeństwa pieszym przy przejeżdżaniu przez chodnik lub drogę dla pieszych albo podczas jazdy po placu, na którym ruch pieszych i pojazdów odbywa się po tej samej powierzchni	art. 26 ust. 4 albo ust. 5	350	Z01	-
64		Nieustąpienie przez kierującego pojazdem pierwszeństwa rowerowi znajdującemu się na przejeździe dla rowerzystów	art. 27 ust. 1	350	D04	6
65		Nieustąpienie przez kierującego pojazdem pierwszeństwa rowerowi przy przejeżdżaniu przez drogę dla rowerów poza jezdnią	art. 27 ust. 3	350	D04	6
66	art. 90 lub art. 97	Niezatrzymanie pojazdu w celu umożliwienia przejścia przez jezdnię osobie niepełnosprawnej, używającej specjalnego znaku lub osobie o widocznej ograniczonej sprawności ruchowej	art. 26 ust. 7	350	B05	10
67		Naruszenie obowiązku usunięcia pojazdu unieruchomionego na przejeździe kolejowym (tramwajowym) lub ostrzegania kierujących pojazdami szynowymi w sytuacji, w której usunięcie pojazdu nie było możliwe	art. 28 ust. 4 lub ust. 6	300	Z01	-
68		Naruszenie obowiązku zatrzymania pojazdu w takim miejscu i na taki czas, aby umożliwić pieszym swobodny dostęp do pojazdów komunikacji publicznej — w przypadku braku wysepki dla	art. 26 ust. 6	100	K05	0

		pasażerów na przystanku				
69		art.97 Naruszenie zakazu objeżdżania opuszczonych zapór lub połączonych oraz wjeżdżania na przejazd, jeśli opuszczanie ich zostało rozpoczęte lub podnoszenie ich nie zostało zakończone	art. 28 ust 3 pkt 1	300	H14	4
70		Naruszenie zakazu wjeżdżania na przejazd, jeśli po jego drugiej stronie nie ma miejsca do kontynuowania jazdy	art. 28 ust. 3 pkt 2	300	H15	4
71	art. 90 lub art. 97	Jazda wzdłuż po chodniku lub przejściu dla pieszych pojazdem silnikowym	art. 26 ust. 3 pkt 3	250	K04	0
72		Jazda wzdłuż po chodniku lub przejściu dla pieszych innym pojazdem niż pojazd silnikowy		100	-	-
73		Naruszenie przez kierującego zakazu wjeżdżania na skrzyżowanie, jeśli na skrzyżowaniu lub za nim nie ma miejsca do kontynuowania jazdy	art. 25 ust. 4 pkt 1	300	H16	2

H Ostrzeżenie oraz jazda w warunkach zmniejszonej przejrzystości powietrza

74	art. 88 lub 90 	Niewłączenie przez kierującego pojazdem wymaganych świateł w czasie jazdy w warunkach zmniejszonej przejrzystości powietrza	art. 30 ust. 1 pkt. 1 lit. a lub. pkt. 2 lit. a	200	G02	2
75	art. 90 lub art. 97	Naruszenie przez kierującego pojazdem innym niż silnikowy zakazu wyprzedzania innych pojazdów w czasie jazdy w warunkach zmniejszonej przejrzystości powietrza oraz korzystania z pobocza drogi, a jeżeli nie jest to możliwe jak -najbliżej krawędzi jezdni	art. 30 ust. 1 pkt. 1 lit. b	100	-	-

76	art. 97	Nadużywanie sygnałów dźwiękowych lub świetlnych	art. 29 ust. 2 pkt 1	100	Z01	
77		Używanie sygnałów dźwiękowych na obszarze zabudowanym	art. 29 ust. 2 pkt 2	100	Z01	
78	art. 90 lub art. 97	Używanie tylnych świateł przeciwmglowych przy normalnej przejrzystości powietrza	art. 30 ust. 3	100	G07	2

I Holowanie

79	art.97	Holowanie pojazdu, którego kierujący nie ma wymaganych uprawnień do kierowania tym pojazdem	art. 31 ust. 1 pkt 3	250	Z01	-
80		Holowanie pojazdu na połączeniu sztywnym. jeżeli nie jest sprawny co najmniej jeden układ hamulcowy, albo na połączeniu giętkim, jeżeli nie są sprawne dwa układy hamulcowe	art. 31 ust 1 pkt 6	250	Z01	-
81		Holowanie pojazdu o niesprawnym układzie kierowniczym lub niesprawnych hamulcach	art. 31 ust. 2 pkt 1	250	Z01	-
82		Holowanie pojazdu na połączeniu giętkim, jeżeli w pojeździe tym działanie układu hamulcowego uzależnione jest od pracy silnika, a silnik jest unieruchomiony	art. 31 ust 2 pkt 2	250	Z01	-
83		Holowanie więcej niż jednego pojazdu, z wyjątkiem pojazdu członowego	art. 31 ust. 2 pkt 3	250	Z01	-
84		Holowanie pojazdem z przyczepą (naczepą)	art. 31 ust. 2 pkt 4	250	Z01	-
		Naruszenie przez kierującego warunków holowania poprzez:			Z01	-
85		1) niewłączenie w pojeździe holującym świateł mijania	art 31 ust. 1	100	Z01	-

			pkt 2			
86		2) nieprawidłowe połączenie pojazdu holowanego z holującym	art. 31 ust. 1 pkt 4	150	Z01	-
87		3) brak lub niewłaściwe oznaczenie pojazdu holowanego	art. 31 ust. 1 pkt 5	150	Z01	-
88		4) niezachowanie właściwej odległości między pojazdami holowanym a holującym	art. 31 ust. 1 pkt 7	100	Z01	-
89		5) niewłaściwe oznakowanie połączenia między pojazdami (holu) albo brak takiego oznakowania		50	Z01	-

K Autostrady i drogi ekspresowe

90	art. 90 lub art. 97	Naruszenie zakazu zawracania na autostradzie lub drodze ekspresowej	art. 22 ust. 6 pkt 2 lub pkt 3	300	D10	5
91		Cofanie na autostradzie lub drodze ekspresowej	art. 23 ust. 2	300	H01	3
92		Wjazd na autostradę lub drogę ekspresową pojazdem, dla ruchu którego drogi te nie są przeznaczone	art. 45 ust- 1 pkt 4	250	Z01	-
93		Zatrzymanie lub postój pojazdu na autostradzie lub drodze ekspresowej w innych miejscach niż wyznaczone w tym celu	art. 49 ust. 3	300	H04	1
94		Nieusunięcie z jezdni pojazdu unieruchomionego z przyczyn technicznych oraz niedostrzeganie innych uczestników ruchu	art 49 ust. 3	300	H04	1
95		Niesygnalizowanie lub niewłaściwe sygnalizowanie postoju pojazdu silnikowego z powodu uszkodzenia lub wypadku na autostradzie lub drodze ekspresowej	art, 50 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1	300	H04	1

L Zatrzymanie i postój

96	art. 90 lub art. 97	Zatrzymanie lub postój pojazdu w warunkach, w których nie jest on z dostatecznej odległości widoczny dla innych kierujących lub powoduje utrudnienie ruchu	art. 46 ust. 1	od 100 do 300	H04	1
		Zatrzymywanie pojazdu:	art. 49 ust. 1	300		

97		1) na przejeździe kolejowym lub tramwajowym, na skrzyżowaniu oraz w odległości mniejszej niż 10 m od przejazdu lub skrzyżowania	pkt 1		H04	1
98		2) na przejściu dla pieszych lub na przejeździe dla rowerzystów oraz w odległości mniejszej niż 10 m przed tym przejściem lub przejazdem, a na drodze dwukierunkowej o dwóch pasach ruchu — także za nimi	art. 49 ust. 1 pkt 2	od 100 do 300	H04	1
99		3) w tunelu, na moście lub na wiadukcie	art. 49 ust. 1 pkt 3	200	H04	1
100		4) na jezdni wzdłuż linii ciągłej oraz w pobliżu jej punktów krańcowych, jeżeli kierujący pojazdami wielośladowymi są zmuszeni do najeżdżania na tę linię	art. 49 ust. 1 pkt 4	100	H04	1
101		5) na jezdni obok linii przerywanej wyznaczającej krawędź jezdni oraz na jezdni lub na poboczu obok linii ciągłej wyznaczającej krawędź jezdni	art. 49 ust. 1 pkt 5	100	H04	1
102		6) w odległości mniejszej niż 10 m od przedniej strony znaku lub sygnału drogowego, jeżeli pojazd je zasłania	art. 49 ust. 1 pkt 6	100	H04	1
103		7) przy lewej krawędzi jezdni	art. 49 ust. 1 pkt 7	100	H04	1
104		8) na pasie między jezdniami	art. 49 ust. 1 pkt 8	100	H04	1
105		9) w odległości mniejszej niż 15 m od słupka lub tablicy oznaczającej przystanek, a na przystanku z zatoką — na całej jej długości	art. 49 ust. 1 pkt 9	100	H04	1
106		10) w odległości mniejszej niż 15 m od punktów krańcowych wysepki, jeżeli jezdnia z prawej jej strony ma tylko jeden pas ruchu	art. 49 ust. 1 pkt 10	100	H04	1
107		11) na drodze dla rowerów	art. 49 ust. 1	100	H04	1

			pkt 11			
108	art. 84, 90 lub art.91	Brak sygnalizowania lub niewłaściwe sygnalizowanie postoju pojazdu z powodu uszkodzenia lub wypadku	art. 50 ust 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 2	150	H04	1
109	art. 90 lub art. 97	Naruszenie warunków dopuszczalności zatrzymania lub postoju pojazdu na chodniku	art. 47	100	H04	1
110		Naruszenie obowiązku zatrzymania pojazdu na jezdni jak najbliżej jej krawędzi i równolegle do niej	art. 46 ust. 2	100	H04	1
111		Naruszenie obowiązku umieszczania pojazdu (z wyjątkiem pojazdu zaprzęgowego) poza jezdnią w czasie postoju na drodze poza obszarem zabudowanym	art. 46 ust. 3	od 150 do 300	H04	1
112		Naruszenie zakazu postoju w miejscach utrudniających wjazd lub wyjazd	art. 49 ust. 2 pkt 1	100	H04	1
113		Naruszenie zakazu postoju w miejscach utrudniających dostęp do innego prawidłowo zaparkowanego pojazdu lub wyjazd tego pojazdu	art. 49 ust. 2 pkt 2	100	H04	1
114		Naruszenie zakazu postoju przed lub za przejazdem kolejowym na odcinku od przejazdu do słupka wskaźnikowego z jedną kreską	art. 49 ust. 2 pkt 3	100	H04	1
115		Naruszenie zakazu postoju w strefie zamieszkania w miejscach innych niż wyznaczone	art. 49 ust. 2 pkt 4	100	H04	1
116		Naruszenie zakazu postoju na obszarze zabudowanym pojazdu lub zespołu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 16 ton lub o długości przekraczającej 12 m	art. 49 ust. 2 pkt 5	od 200 do 300	H04	1
M Używanie świateł zewnętrznych						
117	art. 88 	Jazda bez wymaganych świateł od zmierzchu do świtu	art. 51 ust. 1 pkt 1	200	G01	4

118	Art. 88 	Jazda bez wymaganych świateł w okresie od świtu do zmierzchu	art. 51 ust. 1 pkt 2	100	G03	2
119		Jazda bez wymaganych świateł pojazdami niewyposażonymi w światła mijania, drogowe lub jazdy dziennej	art. 51 ust. 1 pkt 1 lub 3 w zw. z ust. 6	100	G01	4
120		Jazda bez wymaganych świateł w tunelu, niezależnie od pory doby	art. 51 ust. 1 lub ust. 6	200	G04	4
121		Nieużywanie wymaganego oświetlenia podczas zatrzymania lub postoju w warunkach niedostatecznej widoczności	art. 52 ust. 1 lub ust. 2 lub art. 30 ust. 2	od 150 do 300	G08	3
122	art.90	Korzystanie ze świateł drogowych w sposób niezgodny z przepisami	art. 51 ust. 3	200	G09	3
123	art. 90 lub art. 97	Naruszenie warunków dopuszczalności używania przednich świateł przeciwmglowych	art. 51 ust. 6	100	G06	2
124		 tylnych przeciwmglowych	art. 30 ust. 3	100	G07	2

N Używanie pojazdów w ruchu drogowym

125	art. 90 lub art. 97	Bezpodstawne korzystanie z ułatwień w ruchu drogowym przez kierującego pojazdem uprzywilejowanym	art. 53 ust. 2	300	K12	0
126	art. 97	Używanie pojazdu w sposób zagrażający bezpieczeństwu osoby znajdującej się w pojeździe lub poza nim	art. 60 ust. 1 pkt 1	200	K16	0
127		Zakrywanie świateł oraz urządzeń sygnalizacyjnych	art. 60 ust. 1 pkt 2	200	Z01	-
128		Zakrywanie tablic rejestracyjnych lub innych wymaganych tablic albo znaków, które powinny być widoczne		100	Z01	-
129		Oddalenie się kierującego od pojazdu, gdy silnik jest w ruchu	art. 60 ust. 2	50	K18	0

			pkt 1			
130		Używanie opon z umieszczonymi w nich na trwałe elementami przeciwślizgowymi	art. 60 ust. 2 pkt 5	100	K21	0
131		Używanie łańcuchów przeciwślizgowych na oponach na drodze niepokrytej śniegiem	art. 60 ust. 3	100	K22	0
132	art. 97	Naruszenie przepisów dotyczących przewozu dzieci lub młodzieży przez:				
133		1) kierującego pojazdem przewożącym dzieci lub młodzież autobusem szkolnym	art. 57 ust. 1 lub ust. 3 lub art. 57a ust. 1 lub ust. 3	200	J03	2
134		2) oznaczenie pojazdu tablicami informującymi, że przewożone są nim dzieci lub młodzież, w czasie gdy dzieci lub młodzież nie są przewożone	art. 57 ust. 3	50	Z01	-
135	art. 90	3) kierującego innym pojazdem	art. 57 ust. 2	200	J04	1
136	art.97	Ozdabianie tablic rejestracyjnych oraz umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu znaków, napisów lub przedmiotów ograniczających czytelność tych tablic	art. 60 ust. 1 pkt 3	50	Z01	-
137		Używanie pojazdu na obszarze zabudowanym w sposób powodujący uciążliwości związane z nadmierną emisją spalin do środowiska lub nadmiernym hałasem	art. 60 ust. 2 pkt 2	do 300	Z01	-
138		Nieoznaczenie pojazdu zarejestrowanego za granicą znakiem określającym państwo rejestracji	art. 59 ust. 2	100	Z01	-
139		Umieszczenie na pojeździe znaku określającego inne państwo niż to, w którym pojazd został zarejestrowany	art. 60 ust. 1 pkt 4	100	K17	0
140		Pozostawienie pracującego silnika podczas postoju na obszarze zabudowanym	art. 60 ust. 2 pkt 3	100	K20	0
O Przewóz ładunków i ciągnięcie przyczep						
14	art 97	Umieszczenie na pojeździe ładunku w sposób zasłaniający	art. 61 ust. 2	200	K26	0

1		światła lub urządzenia sygnalizacyjne	pkt 4			
14 2		Umieszczenie na pojeździe ładunku w sposób zasłaniający tablice rejestracyjne lub inne tablice albo znaki, w które pojazd jest wyposażony	art. 61 ust. 2 pkt 4	100	K26	0
14 3		Przewożenie ładunku nieoznaczonego lub oznaczonego w niewłaściwy sposób	art. 61 ust. 8 w zw. z ust. 9	150	K31	0
14 4		Niezabezpieczenie urządzeń służących do mocowania ładunku przed rozluźnieniem się, swobodnym zwisaniem lub spadnięciem podczas jazdy	art. 61 ust. 4	200	K29	0
14 5		Naruszenie przepisów o przewozie ładunków sypkich	art. 61 ust. 5	150	K30	0
14 6		Ciągnięcie przyczepy o rzeczywistej masie całkowitej większej niż dopuszczalna w odniesieniu do określonego rodzaju pojazdu ciągnącego	art. 62 ust. 1	od 100 do 300	K34	0
P Przewóz osób						
148		Przewóz osób pojazdem nieprzeznaczonym lub nieprzystosowanym do tego celu lub w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu	art. 61 ust. 1	100 za każdą osobę, nie więcej niż 500	od J07do J16	od 1 do 10
149		Naruszenie warunków przewozu osób w przyczepach	art. 63 ust. 3	100	od J17do J19	od 2 do 3
150		Naruszenie warunków dopuszczalności przewozu osób samochodem ciężarowym poza kabiną kierowcy	art. 63 ust. 2	100	J20	2
151		Naruszenie zakazu palenia tytoniu lub spożywania pokarmów w	art. 63 ust. 5	50	K35	0

		czasie jazdy przez kierującego przewożącego osobę pojazdem					
III. Kierujący							
	art. 244 k.k.	Kierowanie pomimo orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdu				K01	0
	art. 94 § 1	Kierowanie pojazdem silnikowym lub tramwajem przez osobę niemającą;		art. 87 ust 1	500		
186		1) uprawnień do kierowania pojazdami				K02	0
187		2) uprawnień wymaganych dla danego rodzaju pojazdu			300	K02	0
188		Kierowanie bez uprawnień rowerem lub pojazdem zaprzęgowym		art. 87 ust. 1 i ust. 3 pkt 1	100	-	-
189	art.95	Kierowanie pojazdem przez osobę nieposiadającą przy sobie wymaganych dokumentów	art. 38	50 za brak każdego z wymaganych dokumentów, nie więcej niż 250		K03	0
IV. Inne wykroczenia							
190	art. 85 § 1	Samowolne umieszczanie, usuwanie, wtaczanie, wytaczanie, zmiana położenia lub zasłanianie znaku, sygnału drogowego oraz urządzenia ostrzegawczo-zabezpieczającego lub kontrolnego		art. 45 ust. 1 pkt 8	400	-	-
191	art. 100 pkt 2	Używanie pojazdu niszczącego nawierzchnię drogi		art. 39 ust. 1 pkt 2 lub 3 [3]	300	Z01	-
192	art. 96 § 1 pkt 2	Dopuszczenie przez właściciela, posiadacza, użytkownika lub prowadzącego pojazd do prowadzenia pojazdu na drodze publicznej przez osobę niemającą wymaganych uprawnień			300	-	-

						
193	art. 96 § 1 pkt 5	Dopuszczenie przez właściciela, posiadacza, użytkownika lub prowadzącego pojazd: 1) pojazdu do jazdy na drodze publicznej nienależycie zaopatrzonego w wymagane urządzenia lub przyrządy albo pomimo że nie nadają się one do spełnienia swojego przeznaczenia	art. 66	od 50 do 200	Z01	-
194	art. 96 § 1 pkt 4	2) pojazdu do jazdy na drodze publicznej pomimo braku wymaganych dokumentów stwierdzających dopuszczenie pojazdu do ruchu	art. 71	50	Z01	-
195	art 91	Zaśmiecanie lub zanieczyszczanie drogi publicznej	art. 45 ust. 1 pkt 9	od 50 do 200	Z01	-
196	art. 97	Samowolne umieszczanie na drodze znaków, napisów lub symboli	art. 45 ust. 1 pkt 10	100	Z01	-
199	art. 101	Uchylenie się od obowiązku oczyszczania i usuwania błota, kurzu, śniegu lub lodu z odcinków dróg publicznych o twardej nawierzchni przechodzących przez obszary o zabudowie ciągłej lub skupionej poza miastami lub osiedlami		200	-	-
V. Znaki i sygnały drogowe						
	art. 90 lub art. 92 § 1	Niestosowanie się do znaków:				
200		1) B-1 „zakaz ruchu w obu kierunkach”	§ 16	20-500	C06	5

201		2) B-2 „zakaz wjazdu”	§ 17	20-500	C05	5
200		1) B-3 do B-7 „zakaz wjazdu...” B-3 B-3a B-4 B-5 B-6 B-7	§ 18 ust. 1-8 [1]	250	C13	3
201		2) B-13 do B-14 „zakaz wjazdu...” B-13 B-13a B-14 ŁĄCZONY	§ 19 [1]	250	C14	2
202		3) C-12 „ruch okrężny” 	§ 36 ust. 1 [1]	150	C15	1
203		4) B-15 do B-19 „zakaz wjazdu...” B-15 B-16 B-17 B-18 B-19	§ 20 [1]	150	C14	2
204	 	5) B-8 do B-12 „zakaz wjazdu...” B-8 B-9 B-10 B-11 B-12	§ 18 ust. 9-13 [1]	100	C15	1
205		6) B-29 „zakaz używania sygnałów dźwiękowych” 	§ 24 ust. 1 [1]	100	C15	1
206		7) B-31 „pierwszeństwo dla nadjeżdżających z przeciwka” 	§ 25 [1]	100	C12	4
207		8) B-32 „stój-kontrola celna” lub jego odpowiedników	§ 26 [1]	200	C15	1

208		9) B-35 „zakaz postoju"	§ 28 ust. 1 [1]	100	C15	1
209		10) B-36 „zakaz zatrzymywania się"	§ 28 ust. 2 [1]	100	C15	1
210		11) B-37 lub B-38 „zakaz postoju w dni..."	§ 28 ust. 6 [1]	100	C15	1
211		12) B-39 „strefa ograniczonego postoju"	§ 29 [1]	100	C15	1
212		13) C-1 do C-11 „nakaz jazdy..." C08 znaki C-1 i C-2 C15 pozostałe	§ 35 [1]	250	C08 lub C15	5 lub 1
213		14) C-13 „droga dla rowerów"	§ 37 ust. 1 [1]	100	C15	1
218		19) P-2 „linia pojedyncza ciągła"	§ 86 ust. 3 [1]	100	C15	1
219		20) P-3 „linia jednostronnie przekraczalna"	§ 86 ust. 4 [1]	200	C15	1
220		21) P-4 „linia podwójna ciągła"	§ 86 ust. 5 [1]	200	C11	5
221		22) P-7b „linia krawędziowa ciągła"	§ 86 ust. 8 pkt 2 [1]	100	C15	1
222		23) P-17 „linia przystankowa"	§ 90 ust. 1 [1]	100	C15	1
223		25) P-21 „powierzchnia wyłączona"	§ 90 ust. 5	100	C15	1

			[1]			
224	art. 92 § 1 	Niezatrzymanie pojazdu w związku ze znakiem B-20 „stop”	§ 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 albo ust. 4 [1]	100	C15	1
225	art. 90 lub art. 92 §1	Niezatrzymanie pojazdu we właściwym miejscu w związku z nadawanym sygnałem świetlnym	§ 99 [1] § 102 ust. 4 albo § 107 [1]	100	C02	6
	art. 90 lub art. 97	Naruszenie postanowień wynikających ze znaków:				
		3) D 18 lub D-18a „parking...”	§ 52 ust. 1— 3, ust. 4 lub ust. 5	100	C15	1
	 	4) D-18, D-18a lub D-18b "parking..." z umieszczoną pod znakiem tabliczką T-29	§ 52 ust. 6 w zw. z § 2 ust. 4 albo § 52 ust. 4 w zw. z § 2 ust. 4[1]	500	C15	1
229		5) P-20 "koperta" z symbolem osoby niepełnosprawnej lub P-24 "miejsce dla postoju osoby niepełnosprawnej" umieszczonego samodzielnie bez znaku pionowego D-18, D-18a lub D-18b	§ 90 ust. 2 i § 92 albo § 90 ust. 4 i § 92 [1]	500	C15	1
231		6) F-10 „kierunki na pasach ruchu" lub	art. 45 ust. 1 pkt 4 w	250	C09,	5 lub -

	 F-10 F-11 P-8a P-8b P-8c	F-11 „kierunki na pasie ruchu” oraz P 8a, P-8b lub P-8c „strzałka kierunkowa...” F-10, F15 do F19 C09 - 5 pkt F-11 Z01 – bez punktowe P-8a – P-8c C10 – 5 pkt	zw. z § 72 lub 5 87 ust. 1 i 2 [1]		C10 lub Z01	
232		6) BT-4 „stop — zwrotnica eksploatowana Jednostronnie	§ 81 ust. 4 [1]	200	C15	1
	art. 90 lub art. 92 § 1	Niestosowanie się do sygnałów świetlnych przez:				
235	 	1) wejście na przejście dla pieszych, jeżeli sygnalizator S-5 nadaje sygnał czerwony	§ 98 ust. 2 pkt 2 [1]	100	-	-
236	 	2) kierującego kolumną pieszych, jeźdźca lub poganiacza 3) kierującego pojazdem wjeżdżającego za sygnalizator, kiedy jest to zabronione	§ 100 [1] § 95-98, 102, 104 lub 106[1]	100 300-500	C02	6

KATALOG CECH RYSOPISOWYCH

PŁEĆ: KOBIETA MEŻCZYŻNA

WZROST: do 150 cm 151-155 cm 156-160 cm 161-165 cm 166-170 cm 171-175 cm 176-180 cm 181-185 cm 186-190 cm 191-195 cm 196-200 cm ponad 200 cm

SYLWETKA: WĄTLA SZCZUPŁA WYSMUKŁA ŚREDNIA KRĘPA (MUSKULARNA) OTYŁA

WAGA: do 49 kg 50-69 kg 70-89 kg ponad 90 kg

WŁOSY KOLOR: BLOND JASNOBLOND CIEMNOBLOND BRUNET CZARNY KASZTANOWY RUDY SIWY SZATYN SZPAKOWATY SZTUCZNY (FARBOWANE)

WŁOSY DŁUGOŚĆ: DŁUGIE KRÓTKIE

WŁOSY UCZESANIE: DO GÓRY KOK NA CZOŁO NA JEŻA NIENATURALNE WARKOCZE PRZEDZIAŁKIEM

WŁOSY KSZTAŁT: PROSTE FALISTE SKRĘCONE (KĘDZIERZAWĘ)

ZAROST: BRAK ZAROSTU WĄSY SZLACHECKIE WĄSY SZCZOTKOWATE WĄSY HISZPAŃSKIE WĄSY PIASTOWSKIE WĄSY PĘDZELKOWATE BRODA BOKOBRODY BAKI BRODA KOZIA BRODA PEŁNA -STRZYŻONA BRODA PEŁNA -NIESTRZYŻONA

TWARZ: PROSTOKĄTNA TRÓJKĄTNA OWALNA OKRĄGŁA CHUDA, BARDZO SZCZUPŁA PEŁNA (TŁUSTA)

CERA: CZERWONA CZERSTWA ŚNIADA BLADA

CZOŁO: NISKIE ŚREDNIE WYSOKIE

OCZY: JASNE CIEMNE WĄSKO ROZSTAWIONE SZEROKO ROZSTAWIONE WPADNIĘTE NORMALNIE OSADZONE WYPUKŁE

POWIEKI: PRZYMKNIĘTE GÓRNE -OBWISŁE DOLNE -WORKOWATE

BRWI: ZROŚNIĘTE KRZACZASTE

KOLOR: KOLOR NATURALNY CZERWONY SINY, FIOLETOWY

NOS WIELKOŚĆ: DUŻY ŚREDNI MAŁY

NOS: PROSTY GARBATY GRZBIET WKŁĘŚLY KONIUSZEK GRUBY KONIUSZEK OPUSZCZONY KONIUSZEK ZADARTY

USZY: DUŻE ŚREDNIE MAŁE WYRAŹNIE ODSTAJĄCE NORMALNE WYRAŹNIE PRZYLEGAJĄCE

USTA: CIENKIE GRUBE ŚREDNIE WARGA PRZECIĘTA -ROZSZCZEPIONA (TZW. ZAJĘCZA WARGA)

UZĘBIENIE: PEŁNE WIDOCZNE UZUPEŁNIENIA WIDOCZNE UBYTKI ZĘBY WYSTAJĄCE

POLICZKI: WYSTAJĄCE KOŚCI POLICZKOWE ZAPADNIĘTE POLICZKI

BRODA (BRÓDKA): WYRAŹNIE ODSTAJĄCA (PRZODOŻUCHWIE) WYRAŹNIE COFNIĘTA (TYŁOŻUCHWIE) Z WYRAŹNYM DOŁKIEM Z

WYRAŹNĄ BRUZDĄSZYJĄ: KRÓTKA DŁUGARĘCE: RAMIĘ KRÓTKIE DŁUGIERĘCE: DŁOŃ DUŻA DROBNA

RĘCE: PALCE DŁUGIE KRÓTKIE GRUBE SZCZUPŁE WYSTAJĄCE STAWY

NOGI: DŁUGIE KRÓTKIE CHUDE GRUBE PAŁĄKOWATE ZWĘŻONE W KOLANACH

NOGI STOPY: ZAUWAŻALNIE MAŁE ZAUWAŻALNIE DUŻE

NOOGI PALCE: DŁUGIE GRUBE SZCZUPŁEINNE

CECHY OSOBOWE:CHÓD CHARAKTERYSTYCZNYMOWA CHARAKTERYSTYCZNA

USTAWA
z dnia 24 maja 2013 r.
o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej
TRYB POSTĘPOWANIA PRZED UŻYCIEM LUB WYKORZYSTANIEM ŚRODKÓW PRZYMUSU
BEZPOŚREDNIEGO

Środków przymusu bezpośredniego można użyć po uprzednim bezskutecznym wezwaniu osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz po uprzedzeniu jej o zamiarze użycia tych środków.

W przypadku gdy występuje bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub wolności policjanta lub innej osoby, odstępuje się od wezwania osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz uprzedzenia jej o zamiarze użycia środków przymusu bezpośredniego.

Środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je w sposób niezbędny do osiągnięcia celów tego użycia lub wykorzystania, proporcjonalnie do stopnia zagrożenia, wybierając środek o możliwie jak najmniejszej dolegliwości.

Środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę.

Od użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego należy odstąpić, gdy cel ich użycia lub wykorzystania został osiągnięty.

Środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je z zachowaniem szczególnej ostrożności, uwzględniając ich właściwości, które mogą stanowić zagrożenie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby.

W przypadku gdy uzasadniają to okoliczności zdarzenia, policjant może użyć jednocześnie więcej niż jednego środka przymusu bezpośredniego lub wykorzystać jednocześnie więcej niż jeden taki środek, na zasadach określonych w *ustawie o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej*.

Wobec kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, oraz osób o widocznej niepełnosprawności policjant może użyć wyłącznie siły fizycznej w postaci technik obezwładnienia.

W przypadku, gdy zachodzi konieczność odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie policjanta lub innej osoby, a użycie siły fizycznej wobec kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, oraz osób o widocznej niepełnosprawności, jest niewystarczające lub niemożliwe, policjant może użyć innych środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej.

Użycie środka przymusu bezpośredniego w powyższej sytuacji, następuje z uwzględnieniem jego właściwości oraz stanu osoby, wobec której ma być użyty.

KATALOG ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO – UŻYWANYCH LUB WYKORZYSTYWANYCH PRZEZ FUNKCJONARIUSZA POLICJI

Środkami przymusu bezpośredniego są:

1) siła fizyczna w postaci technik:

a) transportowych,

b) obrony,

c) ataku,

d) obezwładnienia;

2) kajdanki:

a) zakładane na ręce,

b) zakładane na nogi,

c) zespolone;

3) kaftan bezpieczeństwa;

4) pas obezwładniający;

5) siatka obezwładniająca;

6) kask zabezpieczający;

7) pałka służbowa;

8) wodne środki obezwładniające;

9) pies służbowy;

10) koń służbowy;

11) pociski niepenetracyjne;

12) chemiczne środki obezwładniające w postaci:

a) ręcznych miotaczy substancji obezwładniających,

b) plecakowych miotaczy substancji obezwładniających,

c) granatów łzawiących,

d) innych urządzeń przeznaczonych do miotania środków obezwładniających;

13) przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej;

14) kolczatka drogowa i inne środki służące do zatrzymywania oraz unieruchamiania

pojazdów mechanicznych;

15) pojazdy służbowe;

16) środki przeznaczone do pokonywania zamknięć budowlanych i innych przeszkód, w tym materiały wybuchowe;

17) środki pirotechniczne o właściwościach ogłuszających lub olśniewających.

PREWENCYJNE UŻYCIE ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO

W celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej, doprowadzanej, zatrzymanej, konwojowanej lub osoby pozbawionej wolności, a także w celu zapobieżenia objawom agresji lub autoagresji tych osób, policjant może użyć prewencyjnie środków przymusu bezpośredniego w postaci:

1) siły fizycznej w postaci technik transportowych;

2) kajdanek;

3) kaftana bezpieczeństwa;

4) pasa obezwładniającego;

5) kasku zabezpieczającego.

W przypadku prewencyjnego użycia, kajdanki można założyć na ręce trzymane z przodu. W przypadku prewencyjnego użycia środków przymusu bezpośredniego policjant nie wzywa osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz nie uprzedza jej o zamiarze użycia tych środków gdy zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem dla dobra chronionego prawem.

PRZYPADKI UŻYCIA LUB WYKORZYSTANIA ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO SIŁA FIZYCZNA

Siły fizycznej można użyć lub wykorzystać ją w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez policjanta poleceniem;
- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;

- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania biernego oporu;
- pokonania czynnego oporu;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

Używając siły fizycznej lub wykorzystując siłę fizyczną, nie zadaje się uderzeń, chyba że policjant działa w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie własne lub innych osób albo na mienie lub przeciwdziałania ucieczce.

KAJDANKI

Kajdanek można użyć w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez policjanta poleceniem;
- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania czynnego oporu;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

Kajdanek można użyć także na polecenie sądu lub prokuratora.

Kajdanek używa się w celu częściowego unieruchomienia kończyn.

Kajdanki zakłada się na ręce trzymane z tyłu.

Kajdanek zespolonych lub kajdanek zakładanych na nogi można użyć wyłącznie wobec osób: agresywnych; zatrzymanych w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z użyciem broni palnej, materiałów wybuchowych lub innego niebezpiecznego narzędzia lub przestępstwa, o którym mowa w art. 115 § 20 (przestępstwo o charakterze terrorystycznym) , art. 148 (zabójstwo) lub art. 258 (udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.); pozbawionych wolności.

Kajdanek zakładanych na nogi używa się równocześnie z kajdankami zakładanymi na ręce.

W przypadku prewencyjnego użycia kajdanek lub gdy w ocenie policjanta prawdopodobieństwo podjęcia próby ucieczki, stawiania czynnego oporu lub wystąpienia zachowania mogącego zagrażać życiu, zdrowiu lub mieniu jest nieznaczące, kajdanki można założyć na ręce trzymane z przodu.

KAFTAN BEZPIECZEŃSTWA, PAS OBEZWŁADNIAJĄCY

Kaftana bezpieczeństwa lub pasa obezwładniającego używa się, jeżeli użycie innych środków przymusu bezpośredniego jest niemożliwe albo może okazać się nieskuteczne, w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania czynnego oporu;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

Kaftana bezpieczeństwa lub pasa obezwładniającego jednocześnie używa się w celu unieruchomienia rąk.

Pasa obezwładniającego wieloczęściowego używa się w celu unieruchomienia osoby.

Użycie kaftana bezpieczeństwa lub pasa obezwładniającego nie może utrudniać oddychania lub tamować obiegu krwi.

W przypadku użycia kaftana bezpieczeństwa lub pasa obezwładniającego w stosunku do nieletniego lub kobiety o widocznej

cięży, osobie tej należy niezwłocznie zapewnić pomoc medyczną, a dalsze użycie tych środków uzależnia się od opinii osoby udzielającej tej pomocy.

KASK ZABEZPIECZAJĄCY

Kasku zabezpieczającego można użyć w przypadku przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

Kasku zabezpieczającego używa się w celu zapobieżenia samookaleczeniu głowy, po uprzednim założeniu pasa obezwładniającego jednocześnie lub kaftana bezpieczeństwa albo kajdanek na ręce trzymane z tyłu.

Decyzję o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego, w postaci: kaftana bezpieczeństwa; pasa obezwładniającego; kasku zabezpieczającego, podejmuje: kierownik jednostki organizacyjnej Policji albo osoby przez niego upoważnione, a w razie ich nieobecności – dyżurny jednostki, podczas konwoju, doprowadzenia lub wykonywania innych zadań służbowych przez grupę funkcjonariuszy – dowódca konwoju lub grupy funkcjonariuszy wykonującej doprowadzenie lub inne zadania służbowe.

SIATKA OBEZWŁADNIAJĄCA

Siatki obezwładniające można użyć lub ją wykorzystać, jeżeli użycie innych środków przymusu bezpośredniego jest niemożliwe albo może okazać się nieskuteczne, w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą.

Siatki obezwładniające używa się w celu unieruchomienia osoby lub wykorzystuje się ją w celu unieruchomienia zwierzęcia.

Siatkę obezwładniającą miota się z broni palnej albo innych urządzeń albo zarzuca się ją ręcznie.

PAŁKA SŁUŻBOWA

Pałki służbowej można użyć lub wykorzystać ją w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez policjanta poleceniem;
- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania czynnego oporu.

Pałki służbowej nie stosuje się wobec osób, w stosunku do których użyto kajdanek, kaftana bezpieczeństwa, pasa obezwładniającego, siatki obezwładniającej oraz obezwładnionych wskutek użycia przedmiotu przeznaczonego do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej – z wyjątkiem dźwigni transportowych stosowanych przy użyciu pałki służbowej.

Pałki służbowej używa się do obezwładnienia osoby przez zadanie bólu fizycznego lub do zablokowania kończyn albo wykorzystuje się ją w celu obezwładnienia zwierzęcia. Pałką służbową nie zadaje się uderzeń i pchnięć w głowę, szyję, brzuch i nieumięśnione oraz szczególnie wrażliwe części ciała, z wyjątkiem sytuacji gdy zachodzi konieczność odparcia zamachu stwarzającego bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby.

WODNE ŚRODKI OBEZWŁADNIAJĄCE

Wodnych środków obezwładniających można użyć lub je wykorzystać przez zastosowanie urządzeń do tego przeznaczonych, w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez

policjanta poleceniem;

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- pokonania biernego oporu;
- pokonania czynnego oporu.

Wodnych środków obezwładniających używa się w celu krótkotrwałego obezwładnienia osoby lub wykorzystuje się je w celu krótkotrwałego obezwładnienia zwierzęcia. Wodnych środków obezwładniających można użyć także z dodatkiem środka łzawiącego lub barwiącego.

Decyzję o użyciu lub wykorzystaniu wodnych środków obezwładniających podejmuje Komendant Główny Policji, właściwy miejscowo komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji albo osoby przez nich upoważnione.

PIES SŁUŻBOWY

Psa służbowego można użyć w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania czynnego oporu.

Psa służbowego używa się, gdy ma założony kaganiec, chyba że:

- został wytresowany do działania bez kagańca;
- użycie psa służbowego służy do:
 - odparcia zamachu na życie lub zdrowie policjanta lub innej osoby,
 - wykonywania czynności służbowych wobec osób, w stosunku do których użycie broni palnej jest dopuszczalne w przypadku:

1) konieczności odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na:

a) życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym

bezpośrednio do takiego zamachu,

b) ważne obiekty, urządzenia lub obszary albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,

c) mienie, który stwarza jednocześnie bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub wolności policjanta lub innej osoby, albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;

2) konieczności przeciwstawienia się osobie:

a) niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni, materiału wybuchowego lub innego niebezpiecznego przedmiotu, którego użycie może zagrozić życiu, zdrowiu lub wolności policjanta lub innej osoby,

b) która usiłuje bezprawnie odebrać broń palną policjantowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;

3) bezpośredniego pościgu za osobą, wobec której:

a) użycie broni palnej było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1 lit. a–c i pkt 2,

b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo, o którym mowa w art. 115 § 20 (przestępstwo o charakterze terrorystycznym), art. 148 (zabójstwo), art. 156 § 1 (ciężkie uszkodzenie ciała), art. 163–165 (sprowadzenie katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa powszechnego), art. 197 (zgwałcenie, doprowadzenie do innej czynności seksualnej), art. 252 (branie lub przetrzymywanie zakładnika) i art. 280–282 (rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

KOŃ SŁUŻBOWY

Konia służbowego można użyć w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- pokonania biernego oporu;
- pokonania czynnego oporu.

Konia służbowego używa się do kontroli przemieszczania się grupy osób, wykorzystując jego masę.

POCISKI NIEPENETRACYJNE

Pocisków niepenetracyjnych miotanych z broni palnej lub urządzeń do tego przeznaczonych można użyć lub wykorzystać je w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;

- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania czynnego oporu.

W przypadku zbiorowego zakłócenia porządku publicznego użycie pocisków niepenetracyjnych poprzedza się strzałem ostrzegawczym lub salwą ostrzegawczą w bezpiecznym kierunku, z wyjątkiem sytuacji, gdy miałyby to nastąpić w pomieszczeniach, obiektach aresztu śledczego, zakładu karnego, strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia.

Pocisków niepenetracyjnych używa się w celu obezwładnienia osób lub wykorzystuje się w celu obezwładnienia zwierzęcia przez zadanie bólu fizycznego, przy czym nie celuje się w głowę lub szyję.

CHEMICZNE ŚRODKI OBEZWŁADNIAJĄCE

Chemicznych środków obezwładniających w postaci ręcznych miotaczy substancji obezwładniających, plecakowych miotaczy substancji obezwładniających, granatów łzawiących oraz innych urządzeń przeznaczonych do miotania środków obezwładniających można użyć lub wykorzystać je w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez policjanta poleceniem;
- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;

- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania biernego oporu;
- pokonania czynnego oporu.

Chemicznych środków obezwładniających używa się lub wykorzystuje się je w celu krótkotrwałego zakłócenia orientacji przestrzennej lub obezwładnienia.

Chemicznych środków obezwładniających nie używa się wobec osób, w stosunku do których użyto kajdanek, kaftana bezpieczeństwa, pasa obezwładniającego, siatki obezwładniającej lub przedmiotu przeznaczonego do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

Decyzję o użyciu lub wykorzystaniu chemicznych środków obezwładniających w postaci: plecakowych miotaczy substancji obezwładniających, granatów łzawiących, innych urządzeń przeznaczonych do miotania środków obezwładniających podejmuje Komendant Główny Policji, właściwy miejscowo komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji albo osoby przez nich upoważnione.

PRZEDMIOTY PRZEZNACZONE DO OBEZWŁADNIANIA OSÓB ZA POMOCĄ ENERGII ELEKTRYCZNEJ

Przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej można użyć lub wykorzystać je w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- przeciwdziałania niszczeniu mienia;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- pokonania czynnego oporu.

Przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej używa się w celu krótkotrwałego obezwładnienia osoby lub wykorzystuje się w celu krótkotrwałego obezwładnienia zwierzęcia, jeżeli użycie innych środków

przymusu bezpośredniego jest niemożliwe albo może okazać się nieskuteczne.

Przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej nie używa się wobec osób, w stosunku do których użyto kajdanek, kaftana bezpieczeństwa, pasa obezwładniającego, siatki obezwładniającej.

Używając przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, nie celuje się w głowę.

KOLCZATKA DROGOWA I INNE ŚRODKI SŁUŻĄCE DO ZATRZYMYWANIA ORAZ UNIERUCHAMIANIA POJAZDÓW MECHANICZNYCH

Kolczatkę drogową i inne środki służące do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych można wykorzystać w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą.

Do powyższych środków, nie zalicza się kolczatek drogowych połączonych z gruntem oraz zintegrowanych ze szlabanem, a także innych przedmiotów umożliwiających zatrzymywanie pojazdów wykorzystywanych na obszarach i w obiektach podlegających ochronie. Kolczatkę drogową i inne środki służące do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych, wykorzystuje umundurowany policjant w celu zatrzymania pojazdu albo unieruchomienia zatrzymanego pojazdu, gdy zachodzi obawa oddalenia się go z miejsca zatrzymania.

Wykorzystanie powyższych środków, w celu zatrzymania pojazdu poprzedza się:

- sygnałem do zatrzymania pojazdu danym przez umundurowanego policjanta w sposób zrozumiały i widoczny dla kierującego zatrzymywanym pojazdem;
- wstrzymaniem ruchu drogowego w obu kierunkach w odległości nie mniejszej niż 100 m od kolczatki drogowej i innych środków służących do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych.

W przypadku blokowania drogi oznakowanym pojazdem służbowym można odstąpić od wstrzymania ruchu drogowego.

Kolczatki drogowej nie wykorzystuje się w celu zatrzymania pojazdu jednośladowego.

POJAZD SŁUŻBOWY

Pojazd służbowy można wykorzystać w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;

- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą, jeżeli porusza się jako:
 - pojazd uprzywilejowany, w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 i 1448);
 - pojazd służbowy jadący w kolumnie pojazdów uprzywilejowanych.

Pojazd służbowy wykorzystuje się w celu zatrzymania lub zablokowania innego pojazdu albo pokonania przeszkody.

ŚRODKI PRZEZNACZONE DO POKONYWANIA ZAMKNIĘĆ BUDOWLANYCH I INNYCH PRZESZKÓD, W TYM MATERIAŁY WYBUCHOWE

Środki przeznaczone do pokonywania zamknięć budowlanych i innych przeszkód, w tym materiały wybuchowe, można wykorzystać w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

Środki przeznaczone do pokonywania zamknięć budowlanych i innych przeszkód wykorzystuje się w celu umożliwienia policjantom wejścia do pomieszczeń lub innych miejsc, jeżeli:

- użycie lub wykorzystanie innych środków przymusu bezpośredniego mogłoby powodować zagrożenie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby lub
- wejście policjantów do pomieszczeń lub innych miejsc jest niemożliwe bez wykorzystania tych środków.

ŚRODKI PIROTECHNICZNE O WŁAŚCIWOŚCIACH OGŁUSZAJĄCYCH LUB OŁŚNIEWAJĄCYCH

Środków pirotechnicznych o właściwościach ogłuszających lub ołśniewających można użyć w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

- odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby;
- przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez policjanta obszary, obiekty lub urządzenia;
- ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez policjanta;
- ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
- przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

Do środków pirotechnicznych o właściwościach ogłuszających lub oślniewających zalicza się w szczególności granaty hukowo-błyskowe, także z zawartością gazu łzawiącego, petardy oraz granaty dymne.

Środków pirotechnicznych o właściwościach ogłuszających lub oślniewających używa się w celu poprawy bezpieczeństwa podczas wykonywania ustawowych zadań przez policjanta, w warunkach stwarzających szczególne zagrożenie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby.

Środki pirotechniczne o właściwościach ogłuszających lub oślniewających służą do ograniczania możliwości działania osób zatrzymywanych przez krótkotrwale zakłócenie ich orientacji przestrzennej lub odwrócenie ich uwagi od działań policjantów, gdy istnieje podejrzenie, że osoby te będą stawiać intensywny opór.

WYKORZYSTANIE ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO WOBEC ZWIERZĄT

Wobec zwierzęcia, którego zachowanie zagraża bezpośrednio życiu lub zdrowiu policjanta lub innej osoby można wykorzystać środki przymusu bezpośredniego w postaci:

- 1) siły fizycznej w postaci technik: obrony, ataku, obezwładnienia;
- 2) siatki obezwładniającej;
- 3) pałki służbowej;
- 4) wodnych środków obezwładniających;
- 5) pocisków niepenetracyjnych;
- 6) chemicznych środków obezwładniających w postaci: ręcznych miotaczy substancji obezwładniających, plecakowych miotaczy substancji obezwładniających, granatów łzawiących, innych urządzeń przeznaczonych do miotania środków obezwładniających;

7) przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

POSTĘPOWANIE PO UŻYCIU LUB WYKORZYSTANIU ŚRODKÓW PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego nastąpiło zranienie osoby lub wystąpiły inne widoczne objawy zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby, policjant udziela jej niezwłocznie pierwszej pomocy, a w razie potrzeby zapewnia wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe.

Policjant może odstąpić od udzielenia pierwszej pomocy, w przypadku gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- udzielenie tej pomocy może zagrozić życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu policjanta lub innej osoby;
- udzielenie tej pomocy spowodowałoby konieczność zaniechania przez policjanta czynności ochronnych wobec osób, ważnych obiektów, urządzeń lub obszarów lub w ramach konwoju lub doprowadzenia;
- udzielenie pomocy osobie poszkodowanej zostało zapewnione przez inne osoby lub podmioty zobowiązane do jej udzielenia.

W przypadku odstąpienia od udzielenia pierwszej pomocy lub gdy osoba poszkodowana sprzeciwia się udzieleniu tej pomocy policjant zapewnia wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe. Policjant nie może odstąpić od zapewnienia udzielenia medycznych czynności ratunkowych kobiecie ciężarnej, wobec której użyto środków przymusu bezpośredniego.

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego nastąpiło zranienie osoby lub wystąpiły inne widoczne objawy zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo nastąpiła jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia, policjant:

- zabezpiecza miejsce zdarzenia, także przed dostępem osób postronnych;
- ustala świadków zdarzenia;
- powiadamia o zdarzeniu właściwego przełożonego lub osobę pełniącą służbę dyżurną.

Od zabezpieczenia miejsca zdarzenia, także przed dostępem osób postronnych oraz od ustalania świadków zdarzenia można odstąpić, w przypadku gdy: zagroziłoby to życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu policjanta lub innej osoby; spowodowałoby to konieczność zaniechania przez policjanta czynności ochronnych wobec osób, ważnych obiektów, urządzeń lub obszarów lub w ramach konwoju lub doprowadzenia, **do czasu ustania tego zagrożenia lub tej konieczności.**

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego wystąpiły objawy uzasadniające

konieczność udzielenia osobie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub medycznych czynności ratunkowych albo nastąpiła śmierć tej osoby lub wyrządzona została szkoda w mieniu znacznej wartości, właściwy przełożony lub osoba pełniąca służbę dyżurną niezwłocznie:

- zapewnia w razie potrzeby wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów wiadczących medyczne czynności ratunkowe osobom poszkodowanym;
- zapewnia zabezpieczenie śladów i dowodów użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- powiadamia właściwego miejscowo prokuratora.

Ponadto, do obowiązków przełożonego należy:

- ustalenie, czy użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego nastąpiło zgodnie z prawem;
- niezwłoczne powiadomienie właściwego przełożonego.

PROCEDURA PEŁNA PRZED UŻYCIEM BRONI PALNEJ

Przed użyciem broni palnej policjant podejmuje następujące działania:

1. Identyfikuje swoją służbę okrzykiem „POLICJA!”
2. Wzywa osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do:
 - a) natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego przedmiotu, którego użycie może zagrozić życiu, zdrowiu lub wolności policjanta lub innej osoby,
 - b) zaniechania ucieczki,
 - c) odstąpienia od użycia przemocy.
3. W przypadku niepodporządkowania się powyższym wezwaniom policjant uprzedza o użyciu broni palnej okrzykiem: „STÓJ, BO STRZELAM!”, a jeżeli wezwanie to okaże się nieskuteczne, oddaje strzał ostrzegawczy w bezpiecznym kierunku.

PROCEDURA SKRÓCONA PRZED UŻYCIEM BRONI PALNEJ

Od procedury pełnej lub jej poszczególnych elementów, w szczególności od oddania strzału ostrzegawczego, można odstąpić, jeżeli ich zrealizowanie groziłoby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby. Przed rozpoczęciem konwoju lub doprowadzenia policjant uprzedza osobę pozbawioną wolności, w stosunku do której możliwe jest użycie broni palnej w przypadku konieczności ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeżeli:

- ucieczka tej osoby stwarza zagrożenie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby;

– istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba ta może użyć materiałów wybuchowych, broni palnej lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu;

– pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 115 § 20 (przestępstwo o charakterze terrorystycznym), art. 148 (zabójstwo), art. 156 § 1 (ciężkie uszkodzenie ciała), art. 163–165 (sprowadzenie katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa powszechnego), art. 197 (zwałcenie, doprowadzenie do innej czynności seksualnej), art. 252 (branie lub przetrzymywanie zakładnika) i art. 280–282 (rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, o możliwości użycia w stosunku do niej broni palnej w przypadku podjęcia przez nią próby ucieczki.

PRZYPADKI UŻYCIA BRONI PALNEJ

Broni palnej można użyć, gdy zaistnieje co najmniej jeden z następujących przypadków:

1) konieczność odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na:

- a) życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,
- b) ważne obiekty, urządzenia lub obszary albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,
- c) mienie, który stwarza jednocześnie bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub wolności policjanta lub innej osoby, albo konieczność przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,

d) **nie dotyczy Policji,**

e) bezpieczeństwo konwoju lub doprowadzenia;

2) konieczność przeciwstawienia się osobie:

- a) niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni, materiału wybuchowego lub innego niebezpiecznego przedmiotu, którego użycie może zagrozić życiu, zdrowiu lub wolności policjanta lub innej osoby,
- b) która usiłuje bezprawnie odebrać broń palną policjantowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;

3) bezpośredni pościg za osobą, wobec której:

- a) użycie broni palnej było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1 lit. a–c i pkt 2,
- b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo, o którym mowa w art. 115 § 20 (przestępstwo o charakterze terrorystycznym), art. 148 (zabójstwo), art. 156 § 1 (ciężkie uszkodzenie ciała), art. 163–165 (sprowadzenie katastrofy,

sprowadzenie niebezpieczeństwa katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa powszechnego), art. 197 (zgwałcenie, doprowadzenie do innej czynności seksualnej), art. 252 (branie lub przetrzymywanie zakładnika) i art. 280–282 (rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;

4) konieczność:

a) ujęcia osoby: wobec której użycie broni palnej było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1 lit. a–c i pkt 2, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo, o którym mowa w art. 115 § 20 (przestępstwo o charakterze terrorystycznym), art. 148 (zabójstwo), art. 156 § 1 (ciężkie uszkodzenie ciała), art. 163–165 (sprowadzenie katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa powszechnego), art. 197 (zgwałcenie, doprowadzenie do innej czynności seksualnej), art. 252 (branie lub przetrzymywanie zakładnika) i art. 280–282 (rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, – dokonującej zamachu, o którym mowa w pkt 1 lit. e, jeżeli schroniła się w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności zdarzenia wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego przedmiotu,

b) ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeżeli: ucieczka tej osoby stwarza zagrożenie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby, istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba ta może użyć materiałów wybuchowych, broni palnej lub innego niebezpiecznego przedmiotu, pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 115 § 20 (przestępstwo o charakterze terrorystycznym), art. 148 (zabójstwo), art. 156 § 1 (ciężkie uszkodzenie ciała), art. 163–165 (sprowadzenie katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa katastrofy, sprowadzenie niebezpieczeństwa powszechnego), art. 197 (zgwałcenie, doprowadzenie do innej czynności seksualnej), art. 252 (branie lub przetrzymywanie zakładnika) i art. 280–282 (rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,

POSTĘPOWANIE PO UŻYCIU LUB WYKORZYSTANIU BRONI PALNEJ

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania broni palnej nastąpiło zranienie osoby lub wystąpiły inne widoczne objawy zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby, policjant udziela jej niezwłocznie pierwszej pomocy, a w razie potrzeby zapewnia wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe.

Policjant może odstąpić od udzielenia pierwszej pomocy, w przypadku gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- 1) udzielenie tej pomocy może zagrozić życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu policjanta lub innej osoby;
- 2) udzielenie tej pomocy spowodowałoby konieczność zaniechania przez policjanta czynności ochronnych wobec osób, ważnych obiektów, urządzeń lub obszarów lub w ramach konwoju lub doprowadzenia;

3) udzielenie pomocy osobie poszkodowanej zostało zapewnione przez inne osoby lub podmioty zobowiązane do jej udzielenia. **W przypadku odstąpienia od udzielenia pierwszej pomocy lub gdy osoba poszkodowana sprzeciwia się udzieleniu tej pomocy policjant zapewnia wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe. Policjant nie może odstąpić od zapewnienia udzielenia medycznych czynności ratunkowych kobiecie ciężarnej, wobec której użyto broni palnej.**

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania broni palnej nastąpiło zranienie osoby lub wystąpiły inne widoczne objawy zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo nastąpiła jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia, policjant:

- 1) zabezpiecza miejsce zdarzenia, także przed dostępem osób postronnych;
- 2) ustala świadków zdarzenia;
- 3) powiadamia o zdarzeniu właściwego przełożonego lub osobę pełniącą służbę dyżurną.

Od zabezpieczenia miejsca zdarzenia, także przed dostępem osób postronnych oraz ustalaniem świadków zdarzenia można odstąpić, w przypadku gdy:

- a) zagrożiłoby to życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu policjanta lub innej osoby;
- b) spowodowałoby to konieczność zaniechania przez policjanta czynności ochronnych wobec osób, ważnych obiektów, urządzeń lub obszarów lub w ramach konwoju lub doprowadzenia

– do czasu ustania tego zagrożenia lub tej konieczności.

W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania broni palnej wystąpiły objawy uzasadniające konieczność udzielenia osobie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub medycznych czynności ratunkowych albo nastąpiła śmierć tej osoby lub wyrządzona została szkoda w mieniu znacznej wartości, właściwy przełożony lub osoba pełniąca służbę dyżurną niezwłocznie:

- zapewnia w razie potrzeby wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe osobom poszkodowanym;
- zapewnia zabezpieczenie śladów i dowodów użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego;
- powiadamia właściwego miejscowo prokuratora.

Ponadto, do obowiązków przełożonego należy: ustalenie, czy użycie lub wykorzystanie broni palnej nastąpiło zgodnie z prawem; niezwłoczne powiadomienie właściwego przełożonego.

O każdym przypadku użycia lub wykorzystania broni palnej policjant niezwłocznie powiadamia przełożonego lub osobę pełniącą służbę dyżurną.

PRZYPADKI ZATRZYMANIA PRAWA JAZDY

Obligatoryjnie (obowiązkowo) policjant zatrzyma prawo jazdy w razie:

- 1) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo w stanie po użyciu środka działającego podobnie jak alkohol,
- 2) stwierdzenia zniszczenia prawa jazdy, jeżeli to zniszczenie powoduje nieczytelność dokumentu,
- 3) podejrzenia, że prawo jazdy jest sfałszowane (podrobienie lub przerobienie),
- 4) gdy upłynął termin ważności prawa jazdy (pozycja „4b” w prawie jazdy),
- 5) gdy wobec kierującego pojazdem zostało wydane postanowienie (prokuratorskie lub sądowe) lub decyzja starosty o zatrzymaniu prawa jazdy,
- 6) gdy wobec kierującego pojazdem sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów,
- 7) gdy wobec kierującego pojazdem starosta wydał decyzję o cofnięciu prawa jazdy,
- 8) przekroczenia przez kierującego pojazdem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego,
- 9) przekroczenia przez kierującego pojazdem, w okresie 1 roku **od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy**, liczby 20 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego.

Fakultatywnie (nieobowiązkowo) policjant ma prawo zatrzymać prawo jazdy (lub pozwolenie do kierowania tramwajem) w przypadku, gdy ma uzasadnione podejrzenie, że kierowca popełnił przestępstwo lub wykroczenie, za które wobec niego **może** być przez sąd orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów. Decyzję podejmuje policjant.

Sąd **może** (ale nie musi) orzec zakaz prowadzenia pojazdów w przypadku popełnienia przez kierującego:

1) wykroczenia:

- a) z art. 86 § 1 k.w. – spowodowanie realnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym,
- b) z art. 92 § 2 k.w. – niezastosowanie się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego, nakazującego zatrzymanie pojazdu (w celu uniknięcia kontroli),

2) przestępstwa:

- a) z art. 178a w związku z art. 42 k.k. – kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, w szczególności jeżeli z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.

Nie wolno zatrzymywać praw jazdy osobom posiadającym immunitet dyplomatyczny.

Pokwitowanie za zatrzymane prawo jazdy wystawia się zawsze na 7 dni

(termin nie może być krótszy ani dłuższy niż 7 dni).

Pokwitowanie z określeniem terminu ważności wystawia się w przypadku:

- 1) nieczytelności dokumentu,
- 2) podejrzenia podrobienia lub przerobienia dokumentu,
- 3) upływu terminu ważności prawa jazdy,
- 4) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący popełnił przestępstwo lub wykroczenie, za które może być orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów.

Jako pierwszy dzień terminu ważności liczymy następny dzień od dnia zatrzymania prawa jazdy. Pokwitowanie za zatrzymane prawo jazdy, wystawione z określeniem terminu ważności, uprawnia do kierowania pojazdem w ciągu 7 dni. W pozostałych przypadkach terminu ważności pokwitowania się nie określa (rubrykę w pokwitowaniu należy wyraźnie wykreślić)

PRZYPADKI ZATRZYMANIA DOWODU REJESTRACYJNEGO

Policjant, w ściśle określonych ustawowo przypadkach, ma obowiązek zatrzymać dowód rejestracyjny w razie:

- 1) stwierdzenia lub uzasadnionego przypuszczenia, że pojazd zagraża bezpieczeństwu (np. niesprawne hamulce), w szczególności po wypadku drogowym lub kolizji, w którym zostały uszkodzone zasadnicze elementy nośne konstrukcji nadwozia, podwozia lub ramy,
- 2) stwierdzenia lub uzasadnionego przypuszczenia, że pojazd zagraża porządkowi ruchu (np. niedozwolone światła zewnętrzne),
- 3) stwierdzenia lub uzasadnionego przypuszczenia, że pojazd narusza wymagania ochrony środowiska (np. nadmierny hałas),
- 4) stwierdzenia, że pojazd nie został poddany badaniu technicznemu w wyznaczonym terminie,
- 5) stwierdzenia, że termin badania nie został wyznaczony prawidłowo (terminy są wyznaczane, w zależności od pojazdu, na 6 miesięcy, 1 rok, 2 lata oraz 3 lata; jedynie motorowery i przyczepy po pierwszym przeglądzie mają wystawiony przegląd bezterminowy),
- 6) stwierdzenia zniszczenia dowodu rejestracyjnego w stopniu powodującym jego nieczytelność,

- 7) podejrzenia, że dowód rejestracyjny lub pozwolenie czasowe są sfałszowane (podrobienie lub przerobienie),
- 8) stwierdzenia, że badanie techniczne zostało dokonane przez jednostkę do tego nieupoważnioną (jednostkami upoważnionymi są jedynie podstawowe oraz okręgowe stacje kontroli pojazdów, które potwierdzają wykonanie badań odpowiednimi pieczętkami),
- 9) nieokazania przez kierującego dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia, jeżeli pojazd jest zarejestrowany w kraju niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
- 10) uzasadnionego przypuszczenia, że dane w nim zawarte nie odpowiadają stanowi faktycznemu (np. niezgodność numeru VIN w pojeździe i dowodzie rejestracyjnym).

Pokwitowanie za zatrzymany dowód rejestracyjny wystawia się z określeniem terminu ważności do 7 dni. Oznacza to, że policjant decyduje o terminie ważności tego dokumentu w przedziale od 1 do 7 dni. Jako pierwszy dzień, tak samo jak w przypadku pokwitowania za zatrzymane prawo jazdy, liczymy następny dzień od dnia zatrzymania dowodu rejestracyjnego.

Pokwitowanie wystawione z określeniem terminu ważności uprawnia do używania pojazdu w terminie określonym przez policjanta. Policjant może w nim określić również warunki używania tego pojazdu.

Pokwitowanie z terminem ważności do 7 dni wydaje się w przypadku:

- 1) stwierdzenia lub uzasadnionego przypuszczenia, że pojazd zagraża porządkowi ruchu,
- 2) stwierdzenia, że pojazd nie został poddany badaniu technicznemu w wyznaczonym terminie lub termin badania nie został wyznaczony prawidłowo,
- 3) stwierdzenia zniszczenia dowodu rejestracyjnego w stopniu powodującym jego nieczytelność,
- 4) uzasadnionego podejrzenia podrobienia lub przerobienia dowodu rejestracyjnego,
- 5) stwierdzenia, że badanie techniczne zostało dokonane przez jednostkę do tego nieupoważnioną,
- 6) uzasadnionego przypuszczenia, że dane w nim zawarte nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

W pozostałych przypadkach terminu ważności pokwitowania się nie określa (rubrykę w pokwitowaniu należy wyraźnie wykreślić).

PODSTAWY PRAWNE ZAWARTE W PROTOKOLE ZATRZYMANIA OSOBY

Ustawa o Policji

Art. 15. 1. Policjanci wykonując czynności, o których mowa w art. 14, mają prawo:

- 2) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw;
- 2a) zatrzymywania osób pozbawionych wolności, które na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i w wyznaczonym terminie nie powróciły do niego;
- 3) zatrzymywania osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia;

Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

Art. 45. § 1. Policja ma prawo zatrzymać osobę ujętą na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem, jeżeli:

- 1) zachodzą podstawy do zastosowania wobec niej postępowania przyspieszonego,
- 2) nie można ustalić jej tożsamości.

Art. 52. Wykonując zarządzenie o przymusowym doprowadzeniu obwinionego lub świadka, Policja może, gdy jest to niezbędne, zatrzymać osobę, którą ma doprowadzić na czas konieczny do wykonania zarządzenia. Art. 46 i 47 nie stosuje się.

Kodeks postępowania karnego

Art. 75 § 2. W razie nie usprawiedliwionego niestawiennictwa oskarżonego można zatrzymać go i sprowadzić przymusowo.

Art. 244. § 1. Policja ma prawo zatrzymać osobę podejrzaną, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo, a zachodzi obawa ucieczki lub ukrycia się tej osoby albo zatarcia śladów przestępstwa bądź też nie można ustalić jej tożsamości albo istnieją przesłanki do przeprowadzenia przeciwko tej osobie postępowania w trybie przyspieszonym.

§ 1a. Policja ma prawo zatrzymać osobę podejrzaną, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, a zachodzi obawa, że ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

§ 1b. Policja zatrzymuje osobę podejrzaną, jeśli przestępstwo, o którym mowa w § 1a, zostało popełnione przy użyciu broni palnej, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu, a zachodzi obawa, że ponownie popełni ona przestępstwo z użyciem przemocy wobec osoby wspólnie zamieszkującej, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

§ 2. Zatrzymanego należy natychmiast poinformować o przyczynach zatrzymania i o przysługujących mu prawach, w tym o prawie do skorzystania z pomocy adwokata, oraz wysłuchać go.

Art. 245 § 1. Zatrzymanemu na jego żądanie należy niezwłocznie umożliwić nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z adwokatem, a także bezpośrednią z nim rozmowę; zatrzymujący może zastrzec, że będzie przy niej obecny.

§ 2. Przepisy art. 261 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że zawiadomienie następuje na żądanie zatrzymanego.

Art. 246 § 1. Zatrzymanemu przysługuje zażalenie do sądu. W zażaleniu zatrzymany może się domagać zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości jego zatrzymania.

§ 2. Zażalenie przekazuje się niezwłocznie sądowi rejonowemu miejsca zatrzymania lub prowadzenia postępowania, który również niezwłocznie je rozpoznaje.

§ 3. W razie uznania bezzasadności lub nielegalności zatrzymania sąd zarządza natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.

§ 4. W wypadku stwierdzenia bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości zatrzymania sąd zawiadamia o tym prokuratora i organ przełożony nad organem, który dokonał zatrzymania.

Art. 247 § 1. Prokurator może zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie osoby podejrzanej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie stawia się ona na wezwanie w celu przeprowadzenia czynności procesowej, w inny bezprawny sposób będzie utrudniała przeprowadzenie tej czynności albo jeżeli zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środka zapobiegawczego. W tym celu wolno zarządzić przeszukanie. Przepisy art. 220—222 i 224 stosuje się odpowiednio.

Art. 261 § 1. O zastosowaniu tymczasowego aresztowania sąd jest obowiązany bezzwłocznie zawiadomić osobę najbliższą dla oskarżonego; może to być osoba wskazana przez oskarżonego.

§ 2. Na wniosek oskarżonego można również zawiadomić inną osobę zamiast lub obok osoby wskazanej w § 1.

§ 3. O zastosowaniu tymczasowego aresztowania sąd jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić pracodawcę, szkołę lub uczelnię, w stosunku do żołnierza — jego dowódcę, a w przypadku, gdy oskarżonym jest przedsiębiorca lub niebędący pracownikiem członek organu zarządzającego przedsiębiorcy, na jego wniosek — zarządzającego przedsiębiorstwem.

Art. 285. § 1. Na świadka, biegłego, tłumacza lub specjalistę, który bez należytego usprawiedliwienia nie stawiał się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie albo bez zezwolenia tego organu wydał się z miejsca czynności przed jej zakończeniem, można nałożyć karę pieniężną w wysokości do 10 000 złotych.

§ 1a. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do obrońcy lub pełnomocnika, w wypadkach szczególnych ze względu na ich wpływ na przebieg czynności; w postępowaniu przygotowawczym karę pieniężną, na wniosek prokuratora, nakłada sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie.

§ 2. W wypadkach określonych w § 1 można ponadto zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie świadka. Zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie biegłego, tłumacza i specjalisty stosuje się tylko wyjątkowo. W stosunku do żołnierza stosuje się art. 247 § 3.

Art. 612 § 2. W razie zatrzymania obywatela państwa obcego należy zatrzymanemu umożliwić, na jego prośbę, nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym, a w razie zatrzymania osoby nieposiadającej żadnego obywatelstwa — z przedstawicielem państwa, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania.”.

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 40. 1. Osoby w stanie nietrzeźwości, które swoim zachowaniem dają powód do zgorzenia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy, znajdują się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób, mogą zostać doprowadzone do izby wytrzeźwień, zakładu opieki zdrowotnej lub innej właściwej placówki utworzonej lub wskazanej przez jednostkę samorządu terytorialnego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu.

2. W razie braku izby wytrzeźwień osoby takie mogą być doprowadzone do jednostki Policji.

3. Osoby doprowadzone do izby wytrzeźwień lub jednostki Policji pozostają tam aż do wytrzeźwienia, nie dłużej niż 24 godziny. Osoby do lat 18 umieszcza się w odrębnych pomieszczeniach, oddzielnie od osób dorosłych.

3a. Osobie doprowadzonej do izby wytrzeźwień, jednostki Policji, zakładu opieki zdrowotnej lub innej właściwej placówki utworzonej lub wskazanej przez jednostkę samorządu terytorialnego w warunkach, o których mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do sądu. W zażaleniu osoba doprowadzona lub zatrzymana może domagać się zbadania zasadności i legalności doprowadzenia, jak również decyzji o zatrzymaniu oraz prawidłowości ich wykonania.

3b. Zażalenie przekazuje się sądowi rejonowemu miejsca doprowadzenia lub zatrzymania w terminie 7 dni od daty doprowadzenia bądź zatrzymania. Do rozpoznania zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

3c. W przypadku stwierdzenia bezzasadności lub nielegalności doprowadzenia lub zatrzymania albo poważnych nieprawidłowości związanych z ich wykonywaniem sąd rejonowy zawiadamia o tym prokuratora i organy przełożone nad organami, które dokonały doprowadzenia bądź zatrzymania.

4. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, jest żołnierzem, przekazuje się ją Żandarmerii Wojskowej lub wojskowemu organowi porządkowemu.

5. O wypadkach uzasadniających wszczęcie postępowania o zastosowaniu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu zawiadamia się niezwłocznie właściwą gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych.

6. O umieszczeniu w izbie wytrzeźwień zawiadamia się niezwłocznie:

- 1) w przypadku małoletnich - ich rodziców lub opiekunów oraz sąd opiekuńczy,
- 2) w przypadku innych osób - na ich żądanie, wskazane przez nie osoby.

Ustawa o cudzoziemcach

Art. 101. 1. Cudzoziemiec, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu, może być zatrzymany na okres nie dłuższy niż 48 godzin.

Art. 88. 1. Cudzoziemcowi wydaje się decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

1) 193) przebywa na tym terytorium bez ważnej wizy, jeżeli jest wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium;

1a) 194) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru

Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu;

2) wykonywał pracę niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie może wskazać wiarygodnych źródeł ich uzyskania;

4) jego dane są wpisane do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, jeżeli wjazd cudzoziemca na to terytorium nastąpi w okresie obowiązywania wpisu;

4a) 195) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym lub na podstawie wizy Schengen, z wyłączeniem wizy upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) jego dalszy pobyt stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej;

6) niezgodnie z przepisami przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę;

7) dobrowolnie nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji:

a) o zobowiązaniu do opuszczenia tego terytorium,

b) o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony,

c) o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;

8) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;

9) zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w Rzeczypospolitej Polskiej za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;

10) został skazany w Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym orzeczeniem na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania o przekazanie go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary;

11) 196) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać;

12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

2. Cudzoziemcowi, który posiada zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, nie wydaje się decyzji o wydaleniu.

Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich

Dz.U. z 2010 nr 33 poz. 178 • Brzmienie od 8 czerwca 2012

Art. 40. § 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na okoliczności sprawy. Policja może zatrzymać, a następnie umieścić w policyjnej izbie dziecka nieletniego, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełnił czyn karalny, a zachodzi uzasadniona obawa ukrycia się nieletniego lub zatarcia śladów tego czynu, albo gdy nie można ustalić tożsamości nieletniego.

§ 2. Zatrzymanego nieletniego informuje się natychmiast o przyczynach zatrzymania, prawie do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 38, i innych przysługujących mu prawach.

§ 3. Z zatrzymania nieletniego sporządza się protokół.

§ 4. Policja niezwłocznie zawiadamia rodziców lub opiekunów nieletniego o zatrzymaniu. Zawiadomienie przekazywane rodzicom lub opiekunom nieletniego powinno zawierać informacje, o których mowa w § 2.

§ 5. O zatrzymaniu nieletniego należy niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili zatrzymania, zawiadomić właściwy sąd rodzinny.

§ 6. Zatrzymanego nieletniego należy natychmiast zwolnić i przekazać rodzicom lub opiekunom, jeżeli:

- 1) ustanie przyczyna zatrzymania;
- 2) polecą to sąd rodzinny;
- 3) nie został zachowany termin, o którym mowa w § 5;
- 4) w ciągu 72 godzin od chwili zatrzymania nie ogłoszono nieletniemu postanowienia o umieszczeniu w schronisku dla nieletnich lub tymczasowym umieszczeniu w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, rodzinie zastępczej zawodowej albo w zakładzie lub placówce, o których mowa w art. 12.

§ 7. W policyjnej izbie dziecka można również umieścić nieletniego w trakcie samowolnego pobytu poza schroniskiem dla nieletnich, młodzieżowym ośrodkiem wychowawczym lub zakładem poprawczym na czas niezbędny do przekazania nieletniego właściwemu zakładowi, nie dłużej jednak niż na 5 dni.

Art. 40a. § 1. Nieletniego można również umieścić w policyjnej izbie dziecka:

- 1) na czas uzasadnionej przerwy w konwoju, lecz nie dłużej niż na 24 godziny;
- 2) na polecenie sądu na czas niezbędny do wykonania czynności nieprzekraczający 48 godzin.

§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, Policja może umieścić nieletniego w policyjnej izbie dziecka bez zarządzenia sądu rodzinnego, zawiadamiając o tym sąd, na obszarze którego właściwości znajduje się policyjna izba dziecka. Na zarządzenie sądu kierownik policyjnej izby dziecka niezwłocznie zwalnia nieletniego.

§ 3. W wypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, można zatrzymać nieletniego, jeżeli jest to niezbędne do umieszczenia go w policyjnej izbie dziecka.

§ 4. Na postanowienie sądu, o którym mowa w § 1 pkt 2, przysługuje zażalenie.

NUMER VIN

UMIEJSCOWIENIE NUMERU VIN I TABLICZKI ZNAMIONOWEJ W POJAZDACH OSOBOWYCH

OKREŚLENIE ROKU PRODUKCJI LUB ROKU MODELOWEGO (10 pozycja numeru VIN)*

1 - 1971	B - 1981	M - 1991	1 - 2001
2 - 1972	C - 1982	N - 1992	2 - 2002
3 - 1973	D - 1983	P - 1993	3 - 2003
4 - 1974	E - 1984	R - 1994	4 - 2004
5 - 1975	F - 1985	S - 1995	5 - 2005
6 - 1976	G - 1986	T - 1996	6 - 2006
7 - 1977	H - 1987	V - 1997	7 - 2007
8 - 1978	J - 1988	W - 1998	8 - 2008
9 - 1979	K - 1989	X - 1999	9 - 2009
A - 1980	L - 1990	Y - 2000	A - 2010

* Dotyczy producentów umieszczających na 10 miejscu numeru VIN oznaczenie roku produkcji lub roku modelowego.

Marka pojazdu*	Umiejscowienie VIN – numeru identyfikacyjnego pojazdu	Umiejscowienie tabliczki znamionowej
Alfa Romeo	3, 4, 5, 8	1, 3, 8, 13
Audi	4, 9	1, 2, 4
Austin	3, 4	1, 6, 14
BMW	3, 4, 9	1, 2, 3, 12, 14
Chrysler	2, 3, 4, 7, 9	1, 2, 14
Citroën	2, 4, 9	1, 3, 4, 7, 8
Daewoo	4	1, 4
Daihatsu	4	2, 4
Dodge	4, 9	4, 14
Fiat	2, 3, 5, 8	1, 2, 3, 4, 8
Ford	4, 5, 9	1, 14
FSO	3, 4	3
Honda	4, 9	1, 3, 4, 12, 14
Hyundai	4	1, 4
Isuzu	11	4
Jaguar	8, 9	1, 4, 14
Jeep	2, 4, 7, 8, 9, 11	1, 4, 5, 8, 14
KIA	4, 5, 10	1, 4, 14
Lada	3, 4	1, 4, 14
Land Rover	4, 9, 10	1, 4, 14
Mazda	4, 5, 9	1, 4
Mercedes	3, 4, 5, 9, 10	1, 4, 6, 14
Mitsubishi	4, 9, 11	1, 4
Nissan	4, 9, 11	4
Opel	1, 4, 5, 9, 11	1, 4, 6, 13
Peugeot	2, 4, 8, 9	1, 3, 8
Porsche	2, 4, 8, 9	1, 2, 4, 6
Renault	2, 3, 4, 5, 8, 9	1, 3, 4, 6, 12
Rover	3, 4, 9	1, 13, 14
Saab	4, 8, 9	1, 2, 4
Seat	3, 4, 9	2, 4, 13, 14
Škoda	3, 4, 9	1, 12, 13
Subaru	4	3, 4, 13
Suzuki	4, 10	1, 4
Toyota	4, 9, 10	2, 4
Volkswagen	4, 7, 9	1, 2, 13
Volvo	4, 6, 9	2, 4, 12

* W razie niewystępowania danej marki pojazdu w tabeli – oznaczeń identyfikacyjnych pojazdu należy szukać w miejscach wskazanych na schemacie.

Opracowanie: Piotr Trojanowski i Wojciech Jarmuszewicz pod kier. Sławomira Gruski
Zakład Techniki Kryminalistycznej Centrum Szkolenia Policji
Druk: Wydawnictwo Centrum Szkolenia Policji, Legionowo 2002